

REALITATEA

ANUL II, No. 24
30 Iunie 1928

ilustrată

20 PAGINI

Apare Sâmbătă

Domnișoara Dorange, terminând raidul Paris-București, călare, este întâmpinată, la sosirea în Capitală, de către d. colonel Stoilov, comandantul reg. 4 roșiori

Pretul 8 lei

Echipajul salvat

Credem că ați urmărit, dimpreună cu noi, cu egal interes și egal emoție, desfășurarea aceluia roman cu dramatice pagini, trăite de echipajul balonului pornit să exploreze polul și rălăci acolo, printre stânci de gheață, sub un cer plumburiu și mohorât.

Aventura generalului Nobile a încheiat, zile și săptămâni, luarea aminte a omenirii, care înțelegea că temerarul explorator întreprinsese încercarea de a smulge naturii o nouă taină pentru a o depune, ca pe o floare, pe altarul științei. A fost încercarea aceasta mai mult decât afirmarea unui temperament și-a virtuților unei rase. A fost manifestarea dorului de a împinge mai departe hotarul cunoștințelor, de a deschide noi drumuri și noi posibilități omenirii acesteia care, cunoscând în mersu-i, zigzaguri și opriri de-o clipă, nu cunoaște retrogradări.

Exploratorul a făcut un serviciu omenirii întregi, s'a înrolat sub steagul ei și și-a pus pentru ea viața în joc, pe o singură carte. Așa se explică încordarea cu care peripețiile sborului său au fost urmărite, și emoția în care drama sa a fost îndulțuită. De pretutindeni ochii s'au îndreptat, frațerni, neliniștiți spre el, și de pretutindeni mâinile s'au întins întru îndeplinirea operei de căldă și hotărâtă ajutorare. Între timp globul a cunoscut sgușuirii și-a trecut prin emoții de-o varietate și-o intensitate de film neverosimil. Au fost vărsări de sânge undeva, cutremure de pământ altundeva, inundații, conflicte diplomatice, serbări, schimbări de guvern, conferințe economice, congrese de artă, lupte parlamentare. Undeva a deraiat un tren, într'altă parte s'a iscat o revoltă, un cancelar ilustru a rostit un discurs, o pereche princiară a divorțat, un campion sportiv a bătut un record..

Planeta trăește, vibrează cu o plăcă ultrasensibilă, pe ecranul ei evenimentele se precipită, se încălesc, se isgonesc desmetice, de parcă operatorul ar fi înebunit.

Și totuși pe primul plan al actualității a rămas, zile și săptămâni deardndul, drama trăită de echipajul balonului frânt în două la pol, printre ghețari, izolat complet de restul lumii. Inchipuirea s'a aventurat până acolo, și s'a cutremurat. Să te pomenești singur, sub o temperatură ce îngheață sângele în vine, fără mijloace de trai și fără altă puțință de a comunica hazardat cu restul lumii decât pe calea undelor aeriene, cu un aparat mic și fragil, neștiind dacă ești auzit și neștiind, — aceasta-i tragedia, — dacă se interesează de tine cineva. Izolat, ești impresurat de îndoeli, de neîncredere în restul omenirii.

Păreră bună despre oameni, îndeobște oamenii n'au. Când te afli în momente de grea cumpând exagerezi păcatele semenilor tăi și cugeți că dacă ei nu înseamnă pentru tine prea mult, cu atât mai puțin însemni tu pentru dânșii.

Morții cu morții, vii cu vii..

Ai murit pentru lume, — și totuși nu ești mort, și nu ai vrea să mori, și incertitudinea este chinuitoare, clipele se scurg atât de încet, de uniforme, încât parcă totuși ai vrea să mori.

Dar nu moartea planează asupra ta, cât nebunia, — și temerea de-a nu ieși din matcă e cu atât mai cumplită, cu cât hotarul dintre demență și luciditate este nelămurit.

L-ai trecut sau nu? Gestul pe care l-ai făcut, gândul care te-a fulgerat, sunt de om normal ori sunt de om scrântit?

Ajutor! Ajutor!

Din fericire, drama trăită de echipajul balonului „Italia”, dramă complicată și turburătoare ca într'un film de aventuri, s'a sfârșit cum se sfârșesc filmele de acest gen: în al unsprezecelea ceas eroii au scăpat.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNIAL

In momentul când paginile ultimului număr al revistei noastre se încheiau, în Scupiuna din Belgrad răsunau focuri de armă descărcate de-o mână criminală, inconștientă. Luptele politice din Jugoslavia, de o violență care totuși nu depășea caracterul bătăliilor politice din regalul vecin, de o violență care totuși mai puțin regretabilă, au avut încheierea dramatică a asasinării celor doi deputați croați și-a rănirii lui Ștefan Radici precum și a altor doi deputați.

Spiritele sunt, firește, încă încordate. În mormântarea victimelor atentatului s'a desfășurat, însă, în liniște, într'o impresionantă atmosferă de durere obștească.

Eveniment dureros, al săptămânei atentatului din Belgrad. — eveniment fericit salvarea generalului Nobile. Colaboratorul nostru Ion Pas subliniază faptul în chiar această pagină, așa că ne dispensează pe noi de-a stărui aci.

Francul francez a fost stabilizat după dezbateri ample.

Un goaznic incendiu la Damasc. Peste o sută case distruse. Multe victime omenești.

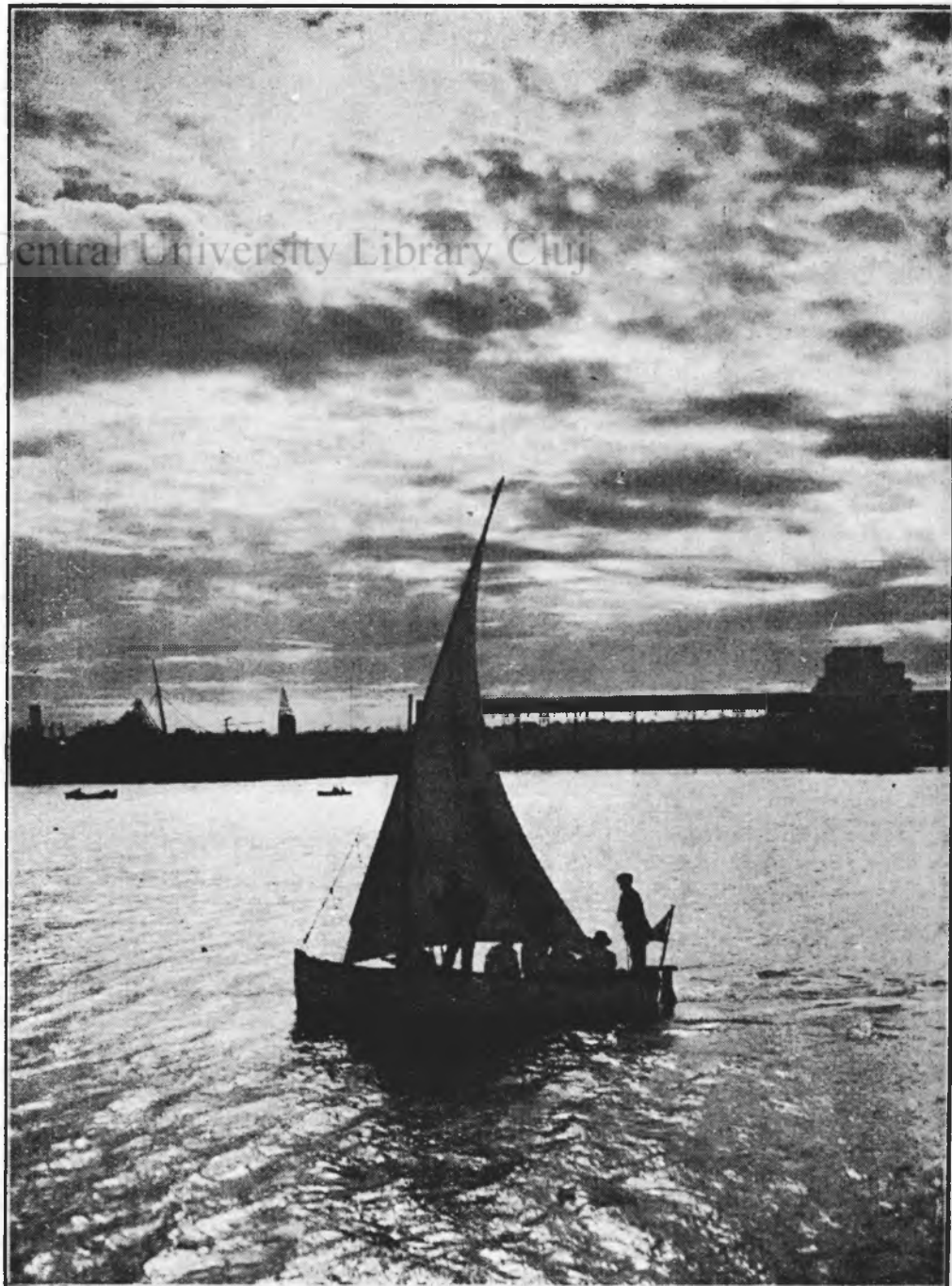
A fost sărbătorită la noi, împlinirea a trei sferturi de veac de la înființarea școlii de Agricultură de la Herăstrău.

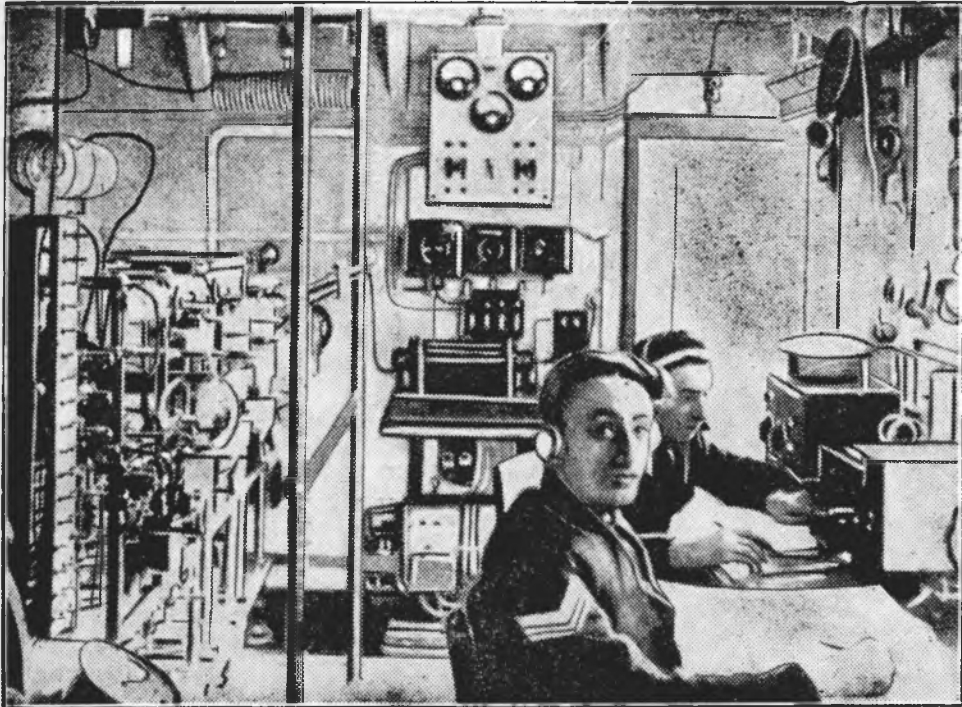
Svonuri de apropiată retragere a guvernului Poincaré, și svonuri de formare a unui nou cabinet tot sub conducerea d-lui Poincaré.

O galerie s'a surpat la minele de cărbuni de la Anina, îngropând trei lucrători de vii.

O ciocnire de trenuri în Suedia: 14 morți, peste 100 răniți.

A sosit în Capitală d-ra Dorange al cărei raid călare Paris-București s'a desfășurat în foarte bune condițiuni. Pretutindeni, la noi, distinsa amazoană a fost întâmpinată cu simpatie.

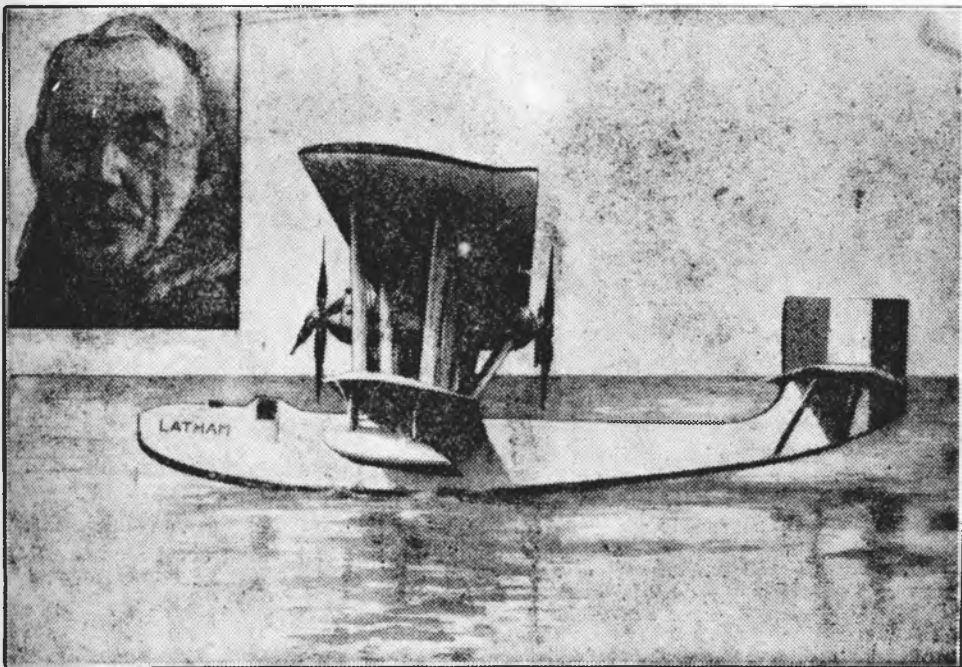

Numai datorită telegrafiei fără fir, a putut fi salvat Nobile. Legătura radiofonică a fost singurul fir care-i păstra contactul cu lumea.
 Fotografia noastră înfățișează sala de radio a soc. „Citta di Milano”, care tot timpul a comunicat cu Nobile.

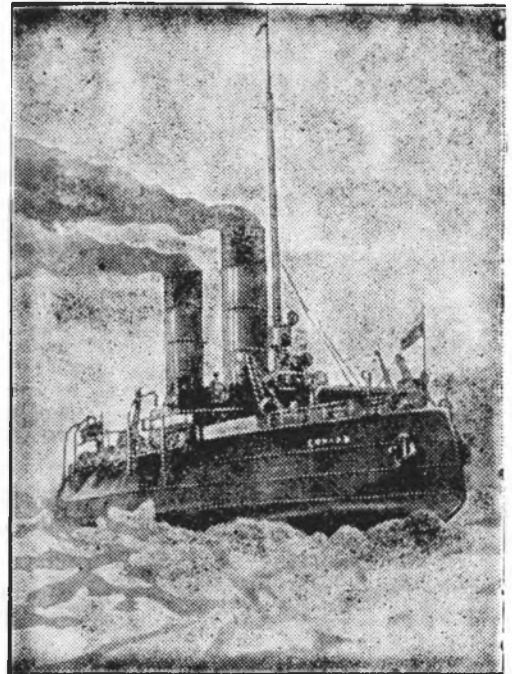

Sburătorii francezi cari au plecat dela Bergen în ajutorul lui Nobile. Dela stânga la dreapta: Bellette, de Cuveille, comandant Guilbaud și Biazi.

Câteva zile omenirea a fost neliniștită de soarta avionului francez „Latham” (din ilustrație) care a plecat cu Amundsen (sus în stânga) în căutarea „Italiai”.

IN AJUTORUL LUI NOBILE

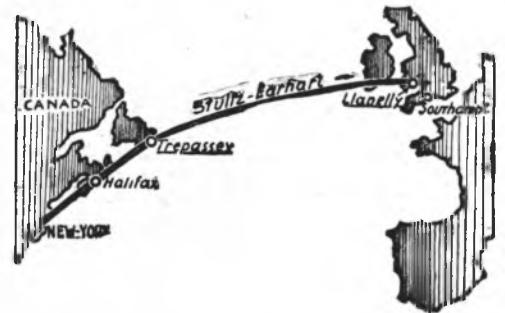
Acest spărgător de gheață a plecat și el în ajutorul aeronavei „Italia”

AJUTORUL FRANȚEI PENTRU NOBILE

Aviatorul francez Guilbaud, care a condus pe Amundsen la Spitzbergen. Fotografia noastră înfățișează pe Guilbaud, făcând pregătiri de plecare

CALEA STRĂBĂTUTĂ DE „FRIENDSHIP”

Drumul pe care l-a parcurs cu succes avionul „Friendship”, din America în Europa, cu două etape: una la Halifax, alta la Trepassey.

Cojocul

SCHIȚĂ INEDITĂ

de GH. BRĂESCU

Era în primul Crăciun după războiu. Timpul părea pornit spre moină. Luptându-se cu valul de mulțime ce se năpustea spre ușile vagoanelor, ca spre eșirile unui cinematograf în flăcări, maiorul voinic, ars de vânt și soare, pătrunse ca la a-salt într'un vagon de cls. I-a, înainte de oprirea trenului. Avusese noroc. În compartiment nu se aflau decât două doamne. Una în vârstă cu pălărie în formă de burlan și alta tânără — portretul revazut al celei dintâi — cu cercei scilpitori și brățări ce sunau la fiecare mișcare a mâinii, ca niște elopoteji de sanie.

Intr'un elan de cochetărie femeile se puseră în gardă, potrivindu-și fustele, și părul ce scăpa de sub pălărie, apoi bătrâna se încercuți în demnitate, pe când tânăra scoase la iveală sânii mărunți, provocatori.

— Dă, Vasile, geamantanul.

— Pofțiți.

— Adă și lutrul...

Cu sforțări unite, ofițerul trăgând din năuntru, ordonanța împingând de afară, reușiră să introducă pe fereastră, un cojoc de sentinelă, lung, lat, cuprinzător ca un cort de hatman. Un miros de oaie înțărât de căldura caloriferului plutea acum în tot vagonul. Sentimentele de admirație, stărnite de statura bravului ofițer dispărură, după ce le luminaseră o clipă ochii cu un fulger de satisfacție. Doamnele revoltate strâmbau din nas îngrijorate, apelând tacit, scârbite, la autoritatea unui general care se urcase în ultimul moment, sprinten, abia cărunt, craiu, într'un pardesiu Kaki, cu nasturi ce păreau de aur.

Ofițerii se recunoseură, bucuroși că se'nătlănesc cum se recunosc militarij împrietenii de atâtea greutăți învinse împreună.

— Incotro Mișule?

— Trăiți domn' general!

— Tot la grăniceri?

— Tot.

— Bine ai făcut că ți-ai luat cojocul, dar miroase al dracului... Te duci pe frontieră?

— Da.

— Ai dreptate, co să zic, dar prea e de oaie... și nu-i așa frig.

— Știu, dar la munte...

— Te-apucă capul...

— Doamnă, imi pare rău...

— Scoate-l pe sală Mișule...

— Pe ce sală?

— Așa e... vagoane vechi... n'au culoar,

— Spânzurați-l afară... Noi am adus așa odată un iepure...

— Pierd cojocul domnișoară, iepurele e ușor

— Duceți-vă în altă clasă.

— Nu mai e loc.

— În orice caz, trebuie să vă hotărâți.

— M'am hotărât doamnă, până la Orșova n'am ce să fac.

— Ce idee, să vii în clasa I-a cu cojoc, abia am plecat din Craiova... o să suferim până la Orșova.

— Iertați-mă.

— Nu te-ași da dragă după militar...

— Pe semne mata n'ai ce vorbi.

— Nu mirosim toți a oaie domnișoară.

— Știu, dar până s'ajungi general...

— Mișule, mi-ai dogorit obrazul, n'ași purta cojoc să mă tai...

— Cam umple hainele de păr.

— Nu de asta Mișule, dar eu nici în războiu... Nu te supăra măi băete, da nu se face... Iartă-mă ți-o spun frățește... Tu nu vezi cum umblu eu?

Drept e că duhnea îngrozitor. Mirosul se lățișe, cuprinse tot vagonul, înneca, apuca de nas ca un gaz asfixiant. Trenul urmărit de uruitul monoton de roate, alerga ca o nălucă, luptându-se cu întunericul, lăsând scânteii în urma lui. Bătrâna se întoarse cu spatele. Cea tânără își lipise fruntea de geam, cu ochii în lacrimi, căci la mirosul de oaie se adăugase dela o vreme un parfum subțire de naftalină ce se sim-

țea delicat ca mirosul unui bețișor de vanilie în orezul cu lapte. Și trenul alerga mereu, ardeau poduri și cantoane, sărea peste stații încrucișându-se cu alte trenuri, enervând cucoanele, îndesându-le în urechi toaca săcăitoare ce urmărea goana desfrănată, revenind cu același leit motiv de simfonie, exprimat până în trei cuvinte absurde chinuitoare... Miros de cojoc! Miros de cojoc! Miros de cojoc!..

So lăsa frig. Era lună plină. Câmpia acoperită de zăpadă se învârtea scântectoare. Pe geamuri apăruseră florile dalbe. În vagon ațipiseră toți. Bătrâna cu gura căscată, fata îndurerată ca o madonă, generalul cu fruntea încrețită cufundat în planuri războinice și maiorul băgat de rușine sub cojoc.

Intr'un târziu trezindu-se brusc generalul se uită îngrijorat în sus, apoi în lături, își plimbă mâna pe chelie și se acoperi cu chipiul, aruncând o scuză, neluată în seamă, pentru cucoane: „Trage”, după care se cuibări în colț cu mâinile în buzunare. Dar n'apucă să dea ochii în gene și tresări din nou pipăindu-și picioarele: „Ce dracu trage...”

— Ba s'a răcit deabinelea... Acopere-te Gaby...

— Cu ce să m'acopăr?

— Vezi dacă n'ai luat pledul?

— Mata de ce nu fai luat?

— Făliaș, două minute!...

— Conducător dă drumul la abur...

— Trăiți domn' general s'a spart țeava.

— Inghiață cucoanele.

— Ce să le fac eu?!

Cucoanele erau înghețate. Se lipiseră una de alta ca două orfeline. Trenul demorțindu-se porni pe fugă. După ce încercă în toate chipurile să adoarmă generalul se ridică drept, stete o clipă revoltat apoi stinse cu gest ascuns lumina și se băgă în colț lângă ofițer acoperindu-se din oficiu cu pulpana cojocului.

Trezit din somn Mișu, privi împrăștiat se prefăcu adormit și cu gesturi sigure de somnambul aruncă jumătate din cojoc peste femeile îmbrățișate, acoperindu-le până în vârful nasului. Apoi liniște. Nici

o mișcare. Trenul alerga în noapte. Un concert de sforăituri susținut de basul profund al bătrânei era singurul semn de viață.

— Orșova!

Maiorul eși din cojoc ca un pui din găoace și luându-și sabia din rețea se strecură afară ca un tâlhar, lăsându-i să doarmă.

Mai târziu i-a cununat generalul. După ce scaldă copiii, bătrâna îi bagă în cojoc, lângă sobă.

COJOACE

Femeia cu stomacul cuirasat

Encunoscută predilecția strușilor, pentru îngurătura a celor mai felurite obiecte, cu toate că nu au niciun... folos fiziologic, de pe urma lor. Mai ciudat e însă, când asemenea... manii le găsim și la unii oameni. Așa o revistă medicală, din America, povestește cazul unei femei bolnave de nervi, care mânca lucruri extrem de... indigeste.

Acum vreo doi ani, la o radiografie, care se făcu stomacului acestei femei, se dovedi, că înlăuntrul lui se aflau numeroase ace de siguranță, bucăți de sârmă și nasturi, fără ca bolnava de nervi, să se fi plâns vreodată de greutăți în stomac. Peste un an avu însă puternice dureri și atunci i-se făcu o nouă radiografie. Se constată, că stomacul ei era plin de cele mai imposibile obiecte.

Se hotărâ să i-se facă o operație și se găsi, în stomacul nebunii, aproape trei mii de „resturi de mâncare”. Au fost scoase sute de fragmente de ace cu gămălie și ace de cusut, sârmă, bucățele de sticlă, ace de siguranță întregi, bucăți de plumb, părți de oase de balenă (din cele ce se întrebuințează la corsete), chei rupte, monede, nasturi, șuruburi și arcuiri mici. Chiar și un struț ar fi invidiat acest stomac cuirasat.

Ratu Meli Salabogi, indigen al insulei Fiji, până mai acum câțva timp era un feros antropofag. Astăzi a devenit un pios adventist și după cum îl vedem în fotografia noastră, e cât se poate de drăgălaș și nevinovat, hârjonindu-se, în joacă, cu „fratele” său, pastorul reverent I. E. Fulton.

Un „Cyrano de Bergerac“ în Peninsula Gazelle

Fotografia noastră nu este un desen fantezist din artă modernă. Ea reprezintă masca de gală, purtată de un reprezentant al tribului care locuiește în peninsula Gazelle (insula Noua Britanie — Noua Pomeranie — din Archipelagul Bismark).

Etnologii nu mai cunosc vre-un exemplar similar al acestei măști, care a fost expus la expoziția colonială germană, din anul trecut. De remarcat extraordinara lungime a nasului.

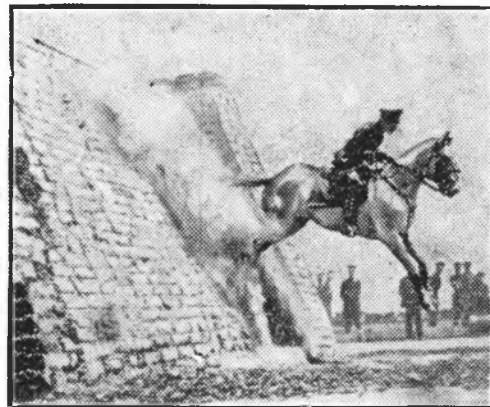
Obiectele care se văd alături de mască, fac parte din lucrurile găsite în casa unui șef de trib din regiunea râului Sipik (nordul guineei).

Podoabe exotice

O frumoasă beduină din Tunisia, gătită cu toate podoabele ei, înaintea unei călătorii pe care o întreprinde în deșert.

Exerciții în armata mexicană

La exercițiul de cavalerie din armata mexicană, participanții trebuiau să treacă acest zid înalt din Mexico City.

Descoperiri de noi arhitecturi printre ruinele Egiptului

Recente săpături, făcute în jurul faimoasei piramide de Sakkarah, cea mai veche în Egipt, datând de acum vrea 5000 de ani, au condus la găsirea unui monument, care a răsturnat multiplele teorii asupra arhitecturii egiptene.

E vorba de un mic templu funerar, cu fațadă din piatră albă, foarte îngrijit, construit din pietre mici și având drept ornament patru coloane, prinse în pereți și atârinate în spațiu, fără a fi fixate la bază. Desenul arhitectural amintește în mod izbitor, stilul Doric al grecilor.

De îndată s'au iscat controverse printre specialiști. Unii susțin că nu este po-

sibil ca acest monument să facă parte din a treia dinastie, susțin anume că mai curând reprezintă o reconstrucție greacă și că aparținea desigur perioadei Sațice. Dar iată că cercetări făcute ulterior au condus la găsirea în pereții interiori, a diferite hieroglife, care atestau proveniența din vremea dinastiei a treia. Și astfel nu mai încăpea nici o urmă de îndoială asupra originii importante descoperiri. După descoperirea acestui templu, alte săpături au condus la găsirea altor relicve, care aparțineau aceleiași arhitecturi.

S'au găsit astfel o statuă a regelui Toser și o serie de mici capele, unele decorate

cu coloane atârinate, în genul aceloră descoperite la templul despre care am vorbit mai sus. În sfârșit s'a mai descoperit un mic templu, cu trei coloane, prinse în pereți, și având baze circulare. Templul era închis de o coloană, care servia pentru intrare.

Coloanele acestea, întocmai cași celelalte descoperite, sunt de un tip egiptean nemai văzut până acum, printre relicve arhitecturale, găsite în Egipt.

Excavațiunile continuă, iar specialiștii nădăduesc că și alte descoperiri vor ajuta la un studiu amănunțit, al noii arhitecturi egiptene.

Femina

Căsătoria în Rusia sovietică

Romanul de dragoste al unui comunist

Ziarul „Krasnaja Gazeta” din Leningrad. publică o întâmplare caracteristică, care aruncă o foarte interesantă lumină asupra moralei și concepției despre căsătorie, în Rusia sovietică.

La Leningrad trăește, ca director al unei mari fabrici, omul de încredere al partidului comunist rusesc, W. Sefirow. În aceeași fabrică se afla și tânăra Ivancekova, angajată ca funcționară, dar care nu aparținea niciunui partid politic. Fata fiind frumoasă, plăcu mult lui Sefirow și începu să îi facă o curte asiduă. Ea ceru însă, ca Sefirow să-i dovedească seriozitatea dragostei sale, deoarece nu înțelege deloc să fie jucăria unui sentiment de moment.

Sefirow s'a dus atunci cu Ivancekova la un notar public și acolo se încheie următorul.

CONTRACT

Noi, subsemnații, pe baza sentimentelor, ce avem unul pentru altul, am încheiat următorul contract:

1. Ne obligăm să ne iubim până la moarte, neînșelându-ne sub nici-o condiție.

2. Eu, Vladimir Sefirow, directorul unei fabrici din Leningrad, mă oblig. să apăr toate interesele iubitei mele, acele ale tovarășii Ivancekova, să îngrijesc de ea și s'o iubesc astfel, cum se iubeste numai o singură femeie iubită. Dragostea aceasta îi voi păstra-o până la ultima mea suflare.

După ce d-na Ivancekova scrie și ea la fel, contractul se termină cu următoarea clauză:

„Acest contract, încheiat azi, în mod legal, nu poate fi denunțat și e încheiat pentru întreaga viață”.

Frumos!, veți zice dv. dar nu știți încă sfârșitul. După opt luni tovarășul Sefirow se săturase de dragoste și contract, și părăsi domiciliul conjugal.

Cum însă avusese „neprevăderea” să se cunune și religios, necredința i-a jucat festa.

Nevastă-sa îl reclamă biroului partidului comunist, care după ce examinează contractele, declară, că nu se poate desface căsătoria, obligându-l să-și reia... ocupațiile de soț!

Pe de altă parte a fost exclus din clubul „ateilor” fiindcă se căsătorise religios.

Moda zilei

Pentru micuții noștri

În dorința de-a fi cât mai plăcuți cititorilor, care nu au nimic mai scump pe lume ca dragele lor odoare, ne-am gândit să spunem câteva cuvinte și despre moda micuților.

În mic, ea este copia fidelă a lucrurilor afecționate de mamele frumoase și cochete.

— 15 —

Fularurile imprimare, marchizetele, soie lăvabile sunt țesăturile din care îl confecționează rochițele micilor păpuși vii, care aleargă pline de veselie, prin parcuri și grădini.

Fetițele până la zece ani vor purta rochia foarte scurtă, ceva mai sus de genunchi.

Coafura lor „bretonne” le dă o înfățișare strengărească, ce nu e lipsită de farmec.

În picioare, la băi, ele poartă ciorapi scurți (chaussettes) de mătase la rochițele mai elegante și picioarele goale, în sandale, când se joacă pe plaje, în costum de jersey sau marchizetă.

Cele două draguțe modele ce dăm azi, reprezintă primul o rochiță din marchizetă, imprimată cu flori roșii pe fond crème, garnisită cu organdi sau marchizette „umie” crème. Un nasture de sidex în față și un mic jabot plisat o garnisește cu gust. La rigoare, jaboul poate lipsi.

Costumul al doilea e din mătășică albă sau rose, cu cinci plisseuri în poale.

O panglicuță verde, sau rose mai închis, formează o fundă la gât.

Foarte de gust e podoaba trandafirului brodat, cu frunze verzi, la o parte.

LAURA

Trei costume elegante pentru plajă, care arată cum se poartă, peste tricoul de baș, rochițe, respectiv haine sau cape de plajă.

Zece porunci pentru gospodine

1. Să fii întotdeauna îmbrăcată în așa fel, încât să poți primi pe un mosafir, fără să te scuzi: „Vai în ce hal m'ai găsit... E un lucru foarte ușor realizabil: O rochie de casă curată și lucrată cu gust, peste care pui un șorț mare, la munca gospodăriei.

2. Să nu povestești bărbatului la masă, sau în scurtele ore de reculegere necazurile casnice cu slugi obrasnice și cu farfuriile sparte. Nici bărbatului nu-ți spune orice amănunt neplăcut, din viața lui profesională, și bine face.

3. Să te îngrijești de estetica mesei. O mâncare cât de bună își pierde gustul, când e servită într-o farfurie crăpată, sau neestetic aranjată pe farfurie. Un menu cât de simplu, se mănâncă cu poftă, când e satisfăcut întâi ochiul.

4. Nu te scula în timpul prânzului ca să aduci ceiașe lipsește. Ai grijă să controlezi masa anticipat și să dai tacămurile și toate cele necesare la timp.

5. Impărțeala timpului e lucrul principal în gospodărie. Nu începe trei lucruri odată și caută de-ți economicește drumurile, chiar cele mai scurte, dela o cameră la bucătărie, raționând dinainte.

6. Combină menu-rile după temperatura de afară și nu după cartea de bucate.

7. Excesul de economie e egal cu risipa. Nu târgui dela o prăvălie în celălalt capăt al orașului, rupându-ți tălpile și pierzând o jumătate zi, pentru că un articol oarecare e acolo mai ieftin cu 2 lei, decât la băcănia din colț.

8. Potolește-ți dorul de cinematograful, sau de alt spectacol, în zilele când bărbatul tău vine obosit dela muncă.

9. Nu fă scuturătură mare, în ziua în care soțul tău te-a anunțat că vrea să meargă seara undeva, ca apoi să-l primești cu cuvintele: „Azi nu mă duc, sunt ruptă de oboseală”.

10. Să ai întotdeauna flori în casă. Micile necazuri, uneori motive de certuri grele, se pulberă la vederea unei flori.

D. Gr.

Sosirea aviatorului Friendship in Southempton

Cu ajutorul hidroavionului Sea-Eagle, Friendship a fost târât în Southempton. Fotografia noastră înfățișează, dela stânga la dreapta pe: Gordon, Miss Earhart, Stulz și doamna primar din Southempton

PILOTUL CARE A SOSIT IN EUROPA,
TRAVERSÂND OCEANUL IN SBOR

Stulz a pilotat avionul Friendship, în care prima femeie, Miss Earhart a traversat Oceanul. Ilustrația noastră înfățișează pe Stulz împreună cu tânăra sa soție.

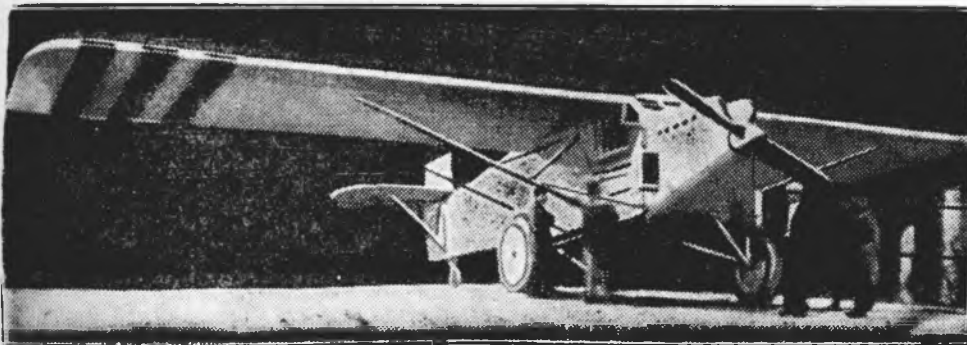
FRANZ LEHAR

Renumitul compozitor de operete, își serbează, în luna aceasta, 25 de ani de activitate rodnică pe tărâm muzical.

(Schiță după natură, cu autogramă și note scrise de mâna lui Lehár).

Un zbor Japonia-America?

Cu un asemenea avion, care poate sta în aer până la 55 ore, doi sburători japonezi vor să treacă Oceanul Pacific, din Japonia în America. Menționăm că distanța care trebuie parcursă e aproape de două ori mai mare decât ar fi din Europa în America, deasupra Oceanului Atlantic.

Diletantele aerului

„Girl Lindy“

Așa a fost supranumită d-ra Earhardt, prima femeie, care a traversat în zbor Atlanticul. Totuși dela „Lindy“ — diminutivul tandru Lindbergh — până la miss Earhardt e o distanță mai mare decât între vechiul și noul continent.

A zbura, în special a trece oceanul în avion, a devenit un fel de joc de societate, pentru femei. Miss Ruth Elder — faimoasa aviatore, care a avut sollicitudinea să ia cu sine rouge-ul de buze și a cărei primă grijă, după naufragiu, a fost să întrebuițeze acest utensil de toaletă — declară cel puțin, în toată sinceritatea, că a întreprins sborul spre a eși dintr'un greu impas material.

D-ra Earhardt e mânăta numai și numai de ambiția, de a fi prima femeie, care să treacă în zbor Atlanticul și de a devansa pe concurenta Miss Boll, care avea aceleași intenții (ceiace de altfel i-a reușit).

Nu există pentru aceste femei — și sunt multe la număr — dragoste pentru sportul aviației în sine; dacă traversarea oceanului pe cale aeriană n'ar fi sărbătorită, dacă numele aviatorelor — pasagere — căci e de notat că sunt numai pasagere și nu pilote, ca Lindbergh — n'ar fi citat în toate ziarele fotografiile lor reproduse în orice publicație, cu siguranță că n'ar încerca experiența.

Charles Lindbergh s'a urcat în aeroplan, singur, și a zburat spre Europa. A aterizat acolo unde și propusese. N'a împuiat urechile lumii cu planurile lui aeronautice. A întreprins, primul și singur, raidul America — Europa, dintr'un puternic imbold sufleteș iar când a pus în mișcare avionul nu s'a gândit nici la glorie, nici la bani. Căci Charles Lindbergh e un artist — Girl Lindy e o diletantă.

Lindbergh ar fi simțit aceeași emoție și aceiași bucurie, aterizând pe pământul Europei, chiar dacă sborul lui ar fi trecut neobservat, chiar dacă n'ar fi fost obiectul curiozității și admirației generale. Girl Lindy ar fi stat cuminte acasă să-și vadă de masina de scris sau de ciorapii de cârpit, dacă n'ar fi fost sigură, că o așteaptă reporterii cu stilourile gata pregătite și cu aparatele fotografice braccate asupra ei, eroina zilei. Și de s'ar fi înșelat, de nu i s'ar fi făcut primirea așteptată, succesul ei, care e mai mult un succes al pilotului, departe de a umplea sufletul de bucurie, i-ar fi pricinuit o decepție: — Adică de ce s'a mai deranjat ea, dacă nu i se recunosc meritele?

Și triumful, de a fi luat-o înainte rivalei, e mai dulce decât orice senzație aeronautică.

Charles Lindbergh a fost primul bărbat care a traversat în sbor oceanul, Miss Earhardt „Girl Lindy“ e prima femeie... Are aceasta vre-o însemnătate deosebită? Nu s'a spus oare totul când se zice că Lindbergh e primul om căruia i-a reușit acest act de bravură?

Dar ambiția feminină nu va cădea de acord nicodată cu acest lucru, și întotdeauna se vor găsi diletante ale tuturor sporturilor, care să fie mortis să fie primele femei, initatoare ale bărbaților.

Dacă ele se mulțumesc cu atât, și dacă li se pare că aceasta e încoronarea vieții lor de femeie, noi n'avem nimic de adăugat.

E. MARGHITA

Cărți nouă

Cu romanul Ispășirea Miradorei de N. Arcaș, se continuă seria de romane ce apar în editura „Ancora“ din Bucureși.

În lucrarea aceasta, autorul ne introduce în misterul vieții unei femei care a jucat un rol important în viața noastră mondială. El constituie o adevărată dramă a moravurilor de azi.

**FAIMOASA ACTRIȚA ȘI SOȚIA CELEBRULUI
COMIC HAROLD LLOYD**

umele cu care noi obișnuim să-l chemăm în casă este *Spriduş*. Și aceasta nu numai pentru că e într-o permanentă și febrilă activitate, ci pentru că și e să ia decizii în mod extraordinar de grabnic și, atunci când le-a luat, le pune în aplicare, în modul cel mai rapid posibil.

Nu l-am văzut niciodată nedecis. Spune doar un „YES” sau un „NO” foarte rezoluit, fie că e vorba să aleagă scenariul vreunui foarte costisitor film, fie că răspunde la invitația ce i-o facem ca să poftescă la cină.

Am devenit soția lui Harold printr-o curioasă împrejurare, pot spune chiar, printr-o neașteptată întâmplare.

Știut este că Bebe Daniels îi era principala parteneră feminină aproape vreo 4 ani și mergea sponul că bruneta și desghetata Bebe va deveni dna Harold Lloyd.

Tot ce pot spune despre aceasta este că erau numai sponuri. Bebe și Harold erau doi tovarăși de muncă și-i lega o adevărată prietenie colegială, care dănuște și astăzi. Eu socotesc pe Bebe Daniels ca pe una din marile mele prietene.

De altfel, am pătruns în viața lui Harold numai prin Bebe. Și să vedeți cum.

Succesele pe care le obținuse Bebe Daniels i-au atras o întreagă serie de oferte din partea altor companii de filme, în condiții materiale mult mai avantajoase. Bebe fată deșteaptă, i-a comunicat situația lui Harold, iar dânsul i-a replicat:

„Ai dreptate! regret destul de mult că trebuie să te pierd, dar d-ta trebuie să mergi înainte, trebuie să-ți urmezi calea ce ți se deschide”.

Și astfel s'a născut marea problemă pentru compania lui Harold Lloyd; de a găsi o artistă care să poată deține principalele roluri feminine.

Intr-o seară, Harold asistă la un cinematograf, în tovărășia lui Hal Roach — partenerul său — la un oarecare film în care era star Bryant Washburn. În film era și o fată; una mică, cu păr auriu și ochi albaștri, foarte tânără, simplă și neafectată.

Harold privi cu mare încordare pe pânză, își sgâlțai tovarășul și murmură: „Uite fata pe care o caut!”

A găsi însă fată și a o angaja nu era lucru atât de lesne.

I-au aflat doar numele — *Mildred Davis* — că a venit din Philadelphia, a turnat într'un singur film și apoi a dispărut.

De îndată au trimis cercetători peste tot locul, ca să dea de urma dispărutei blonde și în sfârșit cineva a găsit-o în localitatea *Tacoma*, (lângă Washington) într'un pension de fete.

Harold Lloyd când a aflat noutatea, a dat fuga la un oficiu poștal și a bătut următoarea depesă:

Desgustată, am plecat înapoi la școală și niciodată n'am visat măcar că un faimos comediant va răscoli America întru găsirea mea.

Telegrama mi-a fermecat spiritul. Am obținut un concediu dela școală, am întreprins lungul voiaj spre California și m'am riam mi se dădea acelaș răspuns: „Sunteți prea lănară”.

Harold Lloyd și câinele său

pregătit pentru intrevvederea care trebuia să-mi decidă soarta. Am avut însă grija dat fiind că și acum îmi sunau în urechi cuvintele „sunteți prea lănară”, să-mi aleg o îmbrăcăminte cât mai majestoașă.

Harold Lloyd cu soția și copilul său

„Puteți veni de îndată la Hollywood să stăm de vorbă pentru afaceri importante?”

Telegrama m'a găsit la școală. Părăsisem Hollywood-ul pentru că, după ce am jucat în filmul cu Bryant Washburn, nimeni nu voia să mă mai angajeze. Oriunde mă ofe-

Când am intrat în biroul lui Harold Lloyd, am procurat acestui om o formidabilă decepție. Înaintea lui apăruse o doamnă cu o pălărie impozantă, garnisită cu felurite pene, coafură a la „Pompadour”, rochie de bunică și ghețe la fel. Cu mare demnitate

această apariție a înaintat către uimitul Harold Lloyd. Buimăcit, m'a întrebat: „Cum... dvs... sunteți... Mildred Davis?”

„Chiar eu! și dvs. sunteți Harold Lloyd?” am replicat eu cu un aer foarte demn.

Cât mai râdem noi acum de această întrevedere! Harold îmi spunea că se aștepta să-i iasă înainte o vapoasă păpușică franțuzească și în realitate îi se prezentă o prăvălie de haine vechi!

A fost nevoie de puțină topire a gheței pentru Harold să recunoască în mine pe mica școlăriță, zărită dăunăzi în film.

Întâi cum am devenit principala lui parteră.

După ce terminam lucrul eșeam împreună să cinăm, să dansăm sau să facem preumblări cu mașina. Dar într-o zi, când mi-a cerut să-i devin soție, i-am răspuns: „Mulțumesc, nu! Cred că te văd destul și așa, în studio și în afară”.

Aveam credința că n'ar fi deloc cuminte ea să mă mărit cu „un om comic”, unul dintre aceia pe cari în viața particulară nu-l poți stăpâni de năzbătii.

Nu șliam destul de bine, în acea vreme, că Harold Lloyd, în afară de studio, nu este comic. Departe de a fi supărăcios sau năbădăios, dânsul e într'adevăr foarte liniștit, pot spune chiar supus.

Am văzut acest lucru mai târziu, în măsura în care se desvolta prietenia noastră. Însfârșit am spus și eu un „yes” și astfel ne-am căsătorit în anul 1923.

În anul 1924 a venit să ne înmulțească cercul familiei, mica noastră fetiță *Mildred Gloria Lloyd* și acum, cea mai dragălaşă fetiță de patru anișori este o tovarășă nedespărțită a lui Spiridus.

Harold a împlinit 35 de ani la 20 Aprilie 1928. Totdeauna când mă gândesc că dânsul e unul din cei mai mari oameni ai ecranului, aceasta îmi procură un fior de mândrie.

Nimeni nu știe cât câștigă, pot spune că nici el însuși nu știe exact.

Harold nu vorbește niciodată despre bani, niciodată nu arată că se gândește la asta. Tot ce dorește este ca să realizeze cele mai bune filme, indiferent cât ar costa.

Citește foarte mult și părerea mea este că știe să patrundă caracterul unui om mai repede decât oricare altul pe care l-am cunoscut vreodată.

Îi place să studieze natura omenească, de aceea și în filmele sale predomină o notă de realism.

Îi place de exemplu, să se strecoare în vreun grup de oameni și să asculte convorbirile. Îi place să șadă în vreo cafenea, să urmărească cu cea mai mare atențiune oamenii cari ocupă celelalte mese.

Adeoseori îmi spune că e hotărât, de îndată ce nu va mai putea apare în film, să se devoteze cu toată energia, frumoasei profesii de producător de filme.

Harold mai e și un perfect om de afaceri. De când era încă vânzător de acadele în fața unui teatru din Burchard, Nebraska, și până astăzi, și-a făcut totdeauna planurile și condus afacerile singur. Se pare că are un adevărat geniu pentru a câștiga bani.

Tatăl lui Harold, fratele său Gaylord precum și unchiul său William R. Frazer, sunt toți angajați cu diferite treburi în studio-ul lui Harold Lloyd.

Dacă l-ați întâlni undeva l-ați lua drept vreun agent de bursă, un avocat, sau orice alt fel de alert și entusiasm om de afaceri și nicidecum drept un actor. Și mai puțin încă îl veți recunoaște drept Harold Lloyd. Nimeni nu-l recunoaște pe stradă. Și aceasta ne bucură foarte mult, pentrucă Harold poate umbla oriunde, să facă orice, fără să fie recunoscut. Artiștii mari cum sunt John Gilbert, Adolphe Menjou, Ronald Colman, sunt „oameni marcați” pe când Harold e liber ca și aerul ce-l respirăm.

Colaboratorii lui știu că niciodată nu-i place când ideile sale sunt de îndată aprobate. Îi place să aibe alături oameni cu opinii și cu necesara îndrăzneală pentru exprimarea lor.

„Îmi place — spunea el — să am oameni cu cari să mă cert, să am discuții aprinse și nu oameni cari să mă aprobe”.

Totdeauna e gata să asculte, să comenteze, să critice.

Harold are gusturi simple, acasă îl câștiga de îndată pentru orice fel de amuzamente.

E în stare să pozeze ore întregi pentru aparatul mișcător, dar dacă îl așezi în fața unui aparat fotografic obișnuit, vei vedea cum fuge și nu-l mai poți prinde. Faptul se datorește unui accident pe care l-a avut odată, într'un salon fotografic, unde a venit să pozeze pentru câteva fotografii, care trebuiau reproduse prin gazete.

Într'o fotografie trebuia să pozeze aprinzând o bombă cu țigaretă și cineva în locul bombei artificiale a pus alta tot artificială dar care totuși exploda. O explozie s'a produs și Harold a căpătat grave arsuri pe față și pe cap. Se credea chiar că va orbi din cauza acestor arsuri, care i-au atins și ochii. A stat nouă luni la spital și numai printr'o minune a scăpat, putând să-și reia lucrul. Dar despre saloane de fotografiat sau fotografi obișnuiți, să nu i se mai vorbească.

Plăcerile lui de căpetenie acasă sunt: fetița câinele său „Prince”, o partidă de bridge și jocuri sportive. Cât despre câine, acesta îl urmează peste tot; Harold îl ia cu dânsul în mașină, în studio șade totdeauna alături, acasă doarme la ușa noastră. Unde merge Harold, îl urmează și „Prince”.

Când am fost dăunăzi la New-York, cu ocazia turnării unui film, Harold a făcut diverse prinsori. Printre altele că va conduce un tramway, un taxi, etc., prin marea și febrilia metropolă.

Dar prinsoarea cea mai nostimă a fost aceea că va merge o bună bucată din strada

cea mai populată a New-Yorkului, *Fifth Avenue*, cu machiajul complet, așa cum e văzut în film, fără să fie recunoscut.

Voia prin aceasta să probeze teoria sa că new-yorkezii sunt atât de preocupați de propriile lor gânduri pentru afaceri, încât nu se interesează și nu văd pe oamenii cari trec alături.

Și a câștigat prinsoarea.

In românește de N. L. ROTEANU

Poșta Cinefililor

In acest loc, vom răspunde la toate întrebările ce ni sunt puse, în legătură cu cinematograful.

Răspunsurile se vor publica în limita spațiului disponibil. Rugăm ca pe scrisori să se menționeze: pentru „Poșta Cinefililor”.

I. V.—SIBIU. — D-ta, după cum se vede din scrisoarea trimisă, ai vrea să devii artist de cinema. Sper că ești destul de serios pentru ați lua gândul dela un asemenea lucru, pentrucă este o imposibilitate, căci nici-o casă de producție străină nu te-ar angaja, oricât talent crezi că ai. Dacă îți însă cu tot dinadinsul să-ți îndeplinești „visul”, mai așteaptă câțiva ani, până ce se va infiripa aci în București o mică industrie cinematografică, pentru a-ți încerca norocul. Sau dacă ai bani de pierdut ia parte la un concurs de fotogenie (Actualmente două reviste l-au deschis). Dar îți repet e foarte greu.

LECROM. — 1) Charlie Chaplin studio Hollywood, California U. S. A. 2) Desigur că filmul d-lui Jean Mihail, făcut la Viena, va fi socotit ca producție românească.

Harold Lloyd în câteva din rolurile sale de seamă

Conferința Miceii Antante la București

S'a ținut la București conferința Miceii Antante, din anul acesta. Ilustrația noastră înfățișează pe cei trei reprezentanți ai Miceii Antante d-nii: Beneș, Titulescu și Marincovici.

Fotografia noastră înată la sosirea în gara de Nord, înfățișează dela stânga la dreapta: d. Marincovici, d-na Titulescu, d. Beneș, d-na Marincovici, d-na Filodor, (soția ministrului nostru la Praga) și d. Titulescu.

Ziariștii străini la București

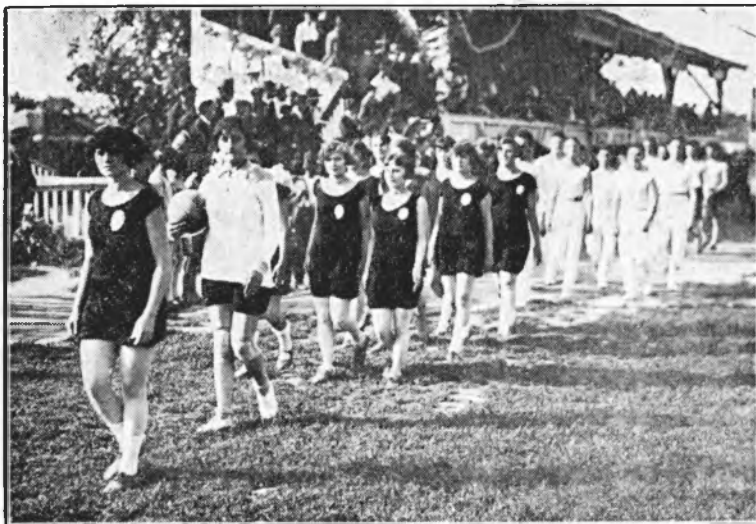

Ziariștii din Mica Antantă a pressei au ținut o adunare la București. Ilustrația noastră înfățișează pe oaspeții la mormântul „Eroului Necunoscut”.

PALATUL MINISTERULUI DE EXTERNE
IN BUCUREȘTI

Un jubileu sportiv

Echipa Macabi și-a serbat nouă ani de existență. Ilustrația noastră înfățișează defilarea echipelor de atleți, bărbați și femei

Inapoarea aviatorilor germani cari au trecut Oceanul in zbor

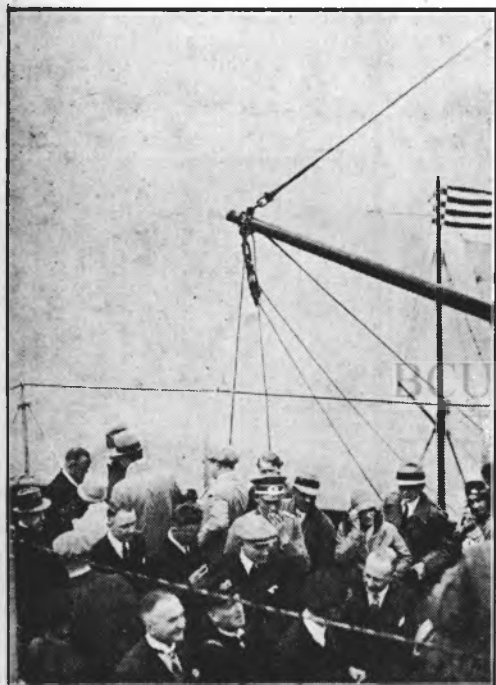
DAR PENTRU AVIATORII GERMANI CARI AU TRECUT OCEANUL ATLANTIC

Această statueta a fost dăruită de expoziția artistică de sport, aviatorilor germani cari au străbătut în sbor Oceanul Atlantic. Este opera sculptorului Roch și reprezintă „Zeița sborului Nike“

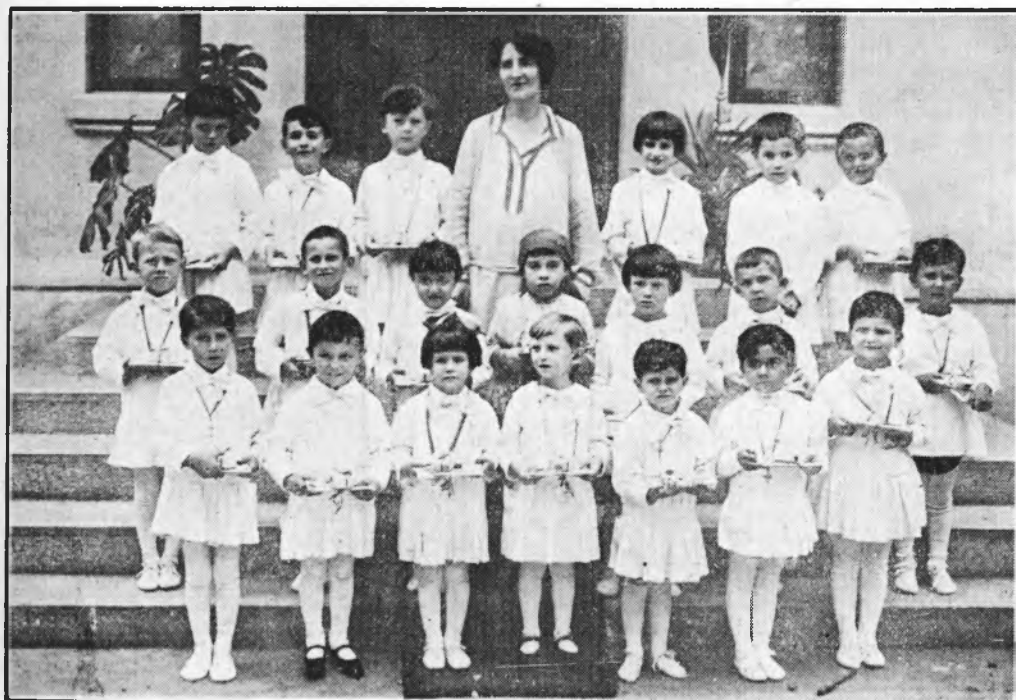
In onoarea aviatorilor germani, cari au trecut Oceanul, s'a bătut o medalie, care are imprimat pe o față chipurile în profil ale celor doi aviatori, pe cealaltă față „Bremenul“ și un vers de Goethe.

Ilustrația noastră înfățișează pe cei trei aviatori primind din partea unor femei din München (Kuehl e bavarez) tradiționalele câni de bere.

Pe bordul vasului „Columbus“

Grădina de copii Regele Mihai

Cea dintâi promoție

MINISTRUL NOSTRU DE EXTERNE

O PETRECERE STUDENȚEASCĂ ÎN AMERICA

— Misoginism și Misandriism care dau naștere unei nostime întâmplări —

de N. L. ROTEANU

Miss Ruth Bennett, una din conducătoarele clubului studenților. În fotografia din stânga e văzută costumată băiește

narea ce se producea în rândurile Puff-Pant-Prom-istelor, plăcerea lor vanitoasă nu mai cunoștea margini.

Poliția se desinteresa de toate aceste năsbătăi, căci și fetele — în cele 7 zile de serbări — făceau destule drăcovenii.

Ei, dar astăzi lucrurile s'au schimbat și

— „Ce perfect bărbat întruchipează cutare colegă?”

— Ștregarul acela de marchiz, ce zici de noblețea cu care se comportă?”

Erau cuvinte cari se auzeau prin toate colturile iluminatei și parfumatei săli de bal.

La un moment dat, cineva face observația:

— Ia uitați-vă la acesta; umerii par a fi adevărat bărbătești. Priviți cu atenție mâinile!”

Presupusa față, auzind că e remarcată, a șters-o repede din acel loc. Dar asta a fost deajuns pentru ca imediat să izbucniască din gura zecilor de fete, formidabilul strigăt de teroare:

„Un bărbat! Un bărbat!”

Numai că, de astădată, în loc ca fetele să se risipească îngrozite și zăpăcite, ca altădată, aflacerea a luat o altă întorsătură. Conducerea o avea Miss Ruth Bennett, una din președintele Puff-Pant-Prom-istelor.

„Destul cu atâtea umiliri” a spus dânsa. „Să-i învățăm minte pe acești „domni” cum trebuie să se poarte altădată. La bazinul de înot cu ei”.

„La bazinul de înot!”

Și de îndată rochia studentului descoperit — căci student era băiatul — fu sfâșiată

O PERECHE DE FEMEI, DANSÂND

de zecile de mâini manicurate. Nu i s'a lăsat nici măcar lărgia femească ce și-o pusese, spre a fi echilibrat așa cum se cuvine.

În învălmășeala produsă s'a mai descoperit și un alt „*musafir nepoștit*”.

Amândoi — Clarence Langhlin și Sidney Edwards — au fost osândiți la aceeași soartă.

Înhățați de matadorii, cadeții și torcadorii de carnaval, ei au fost duși cu tot alaiul, afară la bazin. Era vreme de iarnă și apa prinsese chiar o pojghiță de gheață. Și aci au fost aruncați peste parapet, în uralele și strigătele de bucurie ale întregii asistențe.

Nemulțumite că intrușii înotau liniștiți în bazin fetele și-au procurat un drug de

Clarence Langhlin, intrusul la balul „Puff-Pant-Prom-istelor”

să vedeți de ce răsună acum închinarea „în sănătatea fetelor de altădată”.

La serbarea din anul acesta al clubului „Puff-Pant-Prom” au luat parte aproape 150 de membre. Fetele, în costume de serbare, au paradat pe stradă, încadrate fiind de un cordon puternic format de alt număr tot atât de mare de membre.

Studentele care formau cordonul erau toate îmbrăcate în costume bărbătești; torcadori, matadori, fracuri, cadeți, tuxedos și alții erau reprezentați cu demnitate și mândrie.

Și totul a fost frumos, multicolor, impozant.

Seara a avut loc, în saloanele clubului, obișnuitul bal. Orchestra, alcătuită din membre, făcea să zumzească un formidabil jazz. Perechile dansau și „cavalerii” căutau să se comporte cât mai „băiește” cu consurorite întru petrecere.

Asistentele, care nu dansau, priveau asanabilul și făceau diferite critici:

În America, leagănul tuturor curiozităților și excentricităților, există o universitate vestită pentru asociațiile și diferitele sale cluburi studențești.

E vorba de universitatea din Lawrence, statul Kansas, din statele-Unite ale Americii.

Diversele cluburi ale acestei universități, faimoase pentru recordurile cucerite, la diferite concursuri sportive, sunt împărțite în două tabere: cluburile băiețești și cluburile fetelor.

Nu de mult, când criticii reacționari au deplâns tendințele moderniste ale femeii de azi, care fumează, se lunde băiește și în genere se poartă ultra-modern, membrii clubului băiește al studenților din Lawrence, au sărit întru apărarea colegelor ponegrite. Astăzi însă, ei închină paharele cu bere (pe care și-o procură cu toată legea aspră de prohibiție) „în sănătatea fetelor de altădată”.

Vă veți întreba desigur, de unde această metamorfoză? Totul se datorează clubului de fete numit *Puff-Pant-Prom*.

Pentru a vă pune în fața motivelor cari au determinat pe studenți să-și schimbe preferința, e nevoie să facem un mic istoric al obiceiurilor tradiționale ale clubului Puff-Pant-Prom.

De mulți ani, de pe vremea când o fată care reușea să se deghizeze sau să se poarte băiește la o serbare a fetelor, era răsplătită cu un premiu și o medalie specială, de atunci există obiceiul, ca în fiecare an, câte opt zile, clubul Puff-Pant-Prom să facă serbările denumite „săplămâna iadului”.

La aceste serbări accesul băieților este oprit cu strășnicie. Dar, pentru că la serbări se și dansează, jumătate din membrele clubului se costumează băiește și primesc rolul de cavaleri.

În toți anii, cluburile adversare, adică cluburile băiețești, desemnează o echipă de studenți, cari „să pătrundă” la serbări și să dovedească astfel că pentru ei nu există baricade.

Echipa aceasta pătrundea de obicei fie deghizată femecește, fie numai costumată, și provoca teroare printre asistente. Când băieții se vedeau descoperiți și asistau la conster-

O noapte sângeroasă la Agram

Știrea că starea lui Ștefan Radici, conducătorul croat, împotriva căruia s'a comis, în Cameră, un atentat cu revolverul, s'ar fi înrăutățit, a produs printre studenții croați o extraordinară emoție. În noaptea de 21 spre 22 Iunie, a avut loc o demonstrație care s'a transformat în luptă de stradă. Cinci inși au fost omorâți și 40—50 răniți. Ilustrația noastră: centrul tulburărilor: Universitatea dela Agram.

Fiica lui Rasputin

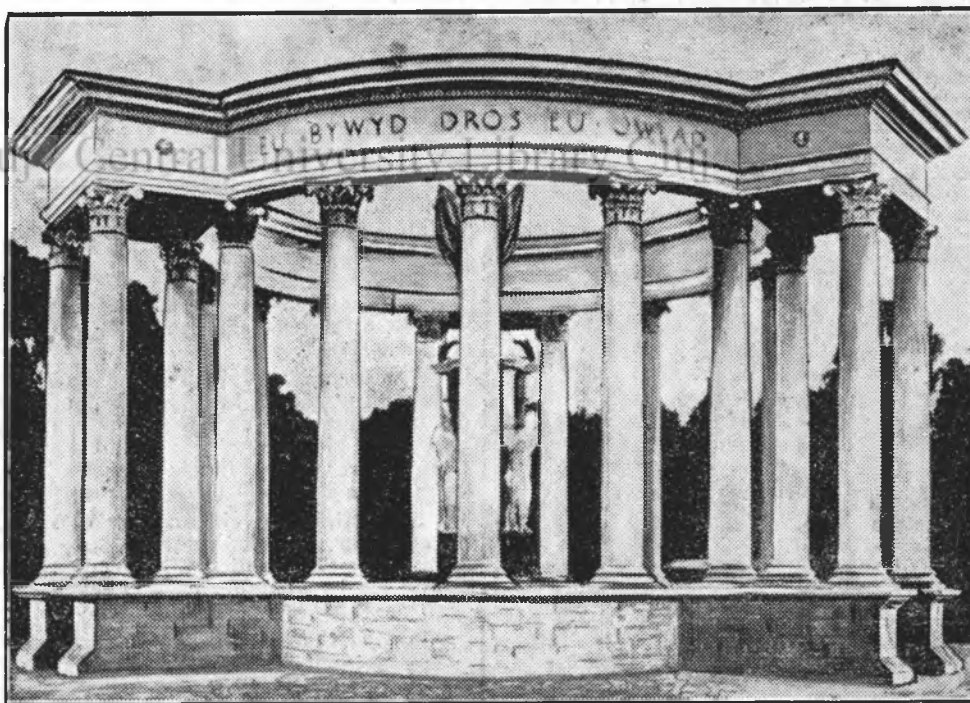

Toată presa se ocupă din nou de faimosul călugăr rus Rasputin. Doamna Soloviev încearcă să reabiliteze acum pe tatăl ei și a intentat la Paris, prințului Iussupow, care a ucis pe Rasputin, un proces de despăgubiri de 25 milioane franci francezi

Doamna Elisabetha Rudolf-Kiritz, e cea dintâi femeie care a primit diplomă ca maestră de scrimă, din partea Academiei din Berlin

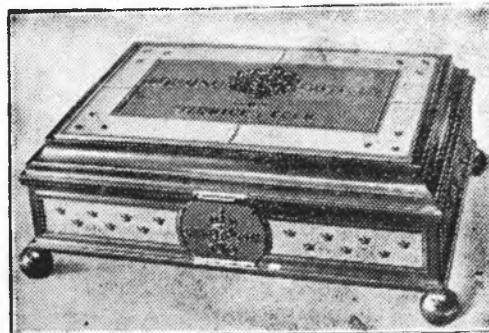
Monumenrul Eroului Național englez

care a fost inaugurat de câteva zile în parcul Cathays (Cardiff) de către prințul de Wales

UN DAR AL NAȚIUNII SUEDEZE. REGELUI

Regele Gustav al Suediei a primit, cu prilejul celei de a 70-a aniversare a sa, din partea națiunii, un dar de 5 milioane coroane aur. Regele a destinat banii creării unui fond pentru combaterea cancerului. Ilustrația noastră reprezintă caseta de argint, lucrată artistic, în care se găsea darul.

lemn și câteva mai vânjoase îi tot împingeau la fund cu dragul.

Unul dintre studenți — Langhlin — dispăru sub apă! Fetele îngrozite de astădată că s'a întâmplat o nenorocire, au ales pe una dintre ele, înnotătoare iscusită, să se arunce imediat în apă și să salveze pe Langhlin. Zis și făcut.

Dar după câteva minute de căutare sub apă, înnotătoarea se întoarse și spuse cuprinsă de spaimă: „Fetelor nu-l găsesc de fel”. În aceeași clipă la capătul opus al bazinului, Langhlin răsări din apă, se agăță de parapet și râse cu veselie de spaima clubistelor. Fiind un bun înnotător, a parcurs distanța bazinului înnotând sub apă.

Împreună cu celălalt tovarăș au profitat de clipa de zăpăceală produsă și au luat-o la

goană, svârlind în urmă cuvinte de neacă, de dispreț și de revanșă.

Și balul a putut continua în liniște. Poliția, nu s'a desinteresat nici ea de această afacere și, la reclamațiunea clubului de fete, a fost arestat întregul comitet al clubului băiețesc, care a pus la cale și delegat pe cei doi, ca să invadeze balul.

A fost nevoie de intervenția înaltelor autorități universitare, de promisiunea formală a băieților că nu vor mai turbura petrecerile „consurorilor”, ca înfășișit procurorul general să renunțe la orice acțiune și să deschidă cele 22 de celule în care stăteau închiși studenții.

Iată dece, astăzi, când veți vizita clubul studenților din Lawrence, Kansas, veți auzi toastul: „In sănătatea fetelor de astădată”.

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D. LUI VALENTIN PODEANU

Figurile Ecranului Louisse Brooks

O artistă aproape necunoscută la noi, însă despre care a început să vorbească, în cei mai călduroși termeni, critica străină, mai ales cea din America. Ea contează acum în studio Paramount, ca singura artistă mai tânără de caracter. Rolurile ei sunt din cele mai diverse și se adoptează cu atâta ușurință personajilor pe cari le interpretează, încât e imposibil de recunoscut, dela un film la altul. A fost angajată, acum un an și jumătate de Paramount, regisorul având de gând să exploateze figura ei de o personalitate aparte. A jucat în diverse filme banale ca: *L'école de médians*, *la Venus sportive*, *Au premier de ces messieurs*, în care a avut de partener pe Menjou, ș. a.

Acum va interpreta câteva filme special scrise pentru ea și sperăm că în sezonul de toamnă să ni se prezinte și în România.

Filmele săptămânii

FETELE DE AZI (*Mercur*). — Film german la care, cu puțină bună voință ai găsi părți bune, dar care se pierd și ele, lipsind un realizator serios. Jocul desconcentrat al artiștilor face impresie rea. Trepidăția rapidă a filmului, prin intermediul tehnicii, fapt ce se observă des (vinul turnat în pahar ș. a.) e de un gust redus.

DIVORT CU BUCLUC (*Fanamet*). — Situațiile comice abundă în această producție, frumos realizată, de un regisor al cărui nume trebuie să-l reținem: *Frank Tuttle*. Interpretarea, compusă din interesanta Clara Bow, frumoasa Billie Dove, Eddie Cantor și Laurence Gray, e în nota realizării. Fotografia clară conține unele piesașii de un rar pitoresc.

PĂZEȘTE-ȚI NEVASTA (*Universal*). — „Institutul Social modern” e o notă originală în acest film, care altfel n'ar fi avut nici un haz.

FATA CU CINCI TAȚI (*Fanamet*). — E un film cu o puternică doză de melodramatism, care nu se observă numai mulțumită regiei lui Marchall Neillan, cât și interpretării în fruntea căreia se găsește dragălașa Betty Bronson. Ar trebui să mai notăm pe cei cinci tați (de ce oare casa editoare nu le-a pus numele?) cât și pe d-na Potter interpretată, ni se pare, de Louise Dresser.

Ecouri Cinematografice

În urma unei decizii a comisariatului de instrucție publică, toate școlile de cinema din Rusia sovietică au fost închise. Statul își rezervă monopolul acestui învățământ.

Pe de altă parte se anunță că cenzura sovietică a oprit reprezentarea a 10 filme, 5 din cauza realizării proaste, iar restul din motive ideologice.

Declarațiile d-lui Lasky au făcut senzație, nu numai în Franța, ci în toată Europa. Toate revistele de specialitate au început să scrie articole despre filmul vorbitor, cea mai mare parte din ele declarându-se, cum era de așteptat — împotriva lui.

În legătură cu cinematograful vorbitor d. David Sarnoff, vice-președintele și directorul lui Radio-Corporation d'Amerique, a declarat unui ziarist londonez că, în curând, va introduce și în Anglia această invenție.

După datele statistice furnizate de statul german, în timp de patru luni de zile s'au traficat în Germania filme în valoare de 1.877.000 mărci la import și 12.730.000 mărci la export, în total deci 14.607.000 mărci, mai bine de jumătate miliard lei. Industria cinematografică să devină baza industriei germane.

Betty Morrissey, a cărei frumoasă carică cinematografică s'a remarcat în trei filme, turnate de Charlie Chaplin, a fost angajată de Metro-Goldwyn-Mayer. Ea a fost descoperită de Eric von Stroheim.

JEAN JOSÉ FRAPPA romancierul atât de cunoscut și autorul filmului „*La merveilleuse, Vie de Jeanne d'Arc, fille de Lorraine*”, a făcut acum o săptămână o vizită lui Mussolini, și a discutat cu acesta puțină realizării unui mare film asupra Renașterii, care va fi prilej pentru o strălucită și prietenească colaborare artistică franco-italiană.

MAREA FIRMA de producție engleză „*British International Pictures*” a angajat pe tânără artistă chineză, Anna May Wong, care a debutat pe ecran în 1922, pentru rolul principal din filmul „*Picadilly*” pe care îl realizează actualmente la Londra, marele regisor E. A. Dupont, după un scenario scris de Arnold Bennet.

Expoziția internațională cinematografică din La Haye

În a doua jumătate a lunii crt., s'a inaugurat, în orașul olandez La Haye, o expoziție internațională cinematografică. Au luat parte la această expoziție următoarele țări: Anglia, Franța, Germania, America, Italia, Rusia, Belgia, Olanda, Cehoslovacia, Japonia și Ungaria. Expoziția a cuprins 22 de sâli, care au fost divizate în secțiuni: dramatică, istorică, tehnică și culturală.

Franța era reprezentată prin firmele Gaumont, Pathé, Cinéblock, Ozophane și Dobrie. Germania prin Goerz, Zeiss și Icon. Rusia a fost reprezentată prin d-l Nathaus Grinfeld și d-na Kroger, directorii fabricii de filme, din Leningrad.

În timpul expoziției s'au ținut și câte-va conferințe. Au vorbit d-nii Luc Wilnik și Nathaus Grinfeld. Primul a vorbit de tehnica cinematografică franceză, iar al doilea despre cinematograful rusesc.

Printre fotografiile expuse a fost și un portret al stelei Lily Damita, executat de cunoscutul pictor Van Dongen.

COPII LA PLAJĂ

LA TEKIRGHIOU

PAGINA SPORTIVĂ

Circuitul Franței

Confratele parizian „l'Auto“ organizează în fiecare an, circuitul ciclist al Franței. Proba durează o lună de zile, începând actualmente de la 17 Iunie. Circuitul se împarte în 22 etape cari totalizează 5377 Km. Dintre acestea cea mai scurtă este a 16-a, Pontarlier—Belfort, de 122 Km., iar cea mai lungă a 9-a, Hendaye—Luchon de 387.

Concurenții prezentați la plecare sunt în număr de 262. Cel mai greu este Verschuren care cântărește 94 Kgr. Franz, cel mai ușor, un poids-plume veritabil, are vreo 35 Kgr. Dufour furnizează, cu 47 de ani pe „moșul“ lotului de participanți, în timp ce Elie Cyprien este, cu 20 ani, benjaminul.

Circuitul prevede două categorii de concurenți: alergători-turiști (individuali) și pe cei grupați. Fiecare poate ajuta pe celălalt cu orice serviciu, exceptând împrumutul de roți. O echipă se compune din cel mult 10 alergători, aparținând aceleiași fabrici. De obicei, cum este dealtfel foarte logic, cele mai multe șanse le au echipele. Componenții lor își pretează diverse servicii dintre cari cel mai important este conducerea trenului. Unul pornește în frunte, iar la fiecare kilometru se oprește cedând locul următorului care preia fruntea, iar procentul trece la coadă până îi vine rândul. În caz de accident ajutorul dat face să se câștige un timp prețios în timp ce participantul individual are singur de suportat orice neajuns.

De fapt însă din cei zece echipieri trei-patru sunt vedetele mărcei respective iar ceilalți sunt simpli servitori, cari se sacrifică pentru succesul primilor. Ei îndeplinesc orice serviciu derizoriu, pentru a nu obosi pe campioni. Intrarea triumfală, după etapele diverse este însă fără îndoială rezervată așilor. Secunzii lor, chiar în cazul când au în vinele lor sânge de campion, sunt nevoiți să-și înfrângă orice velleitate. Adeseori însă ei se consacră cu acest prilej ca alergători de seamă, intrând în lotul celor selecti.

Cursa este extrem de dificilă. Acum câțiva ani un confrate a publicat o fotografie foarte sugestivă a concurentului, în circuitul Franței: un schelet desgustător, pe o bicicletă.

La șes, pe șosea, nu se întâmpină dificultăți deosebite. Calvarul începe abia la urcarea pe munți. Aci se înfruntă zăpada,

gerul și toate celelalte neajunsuri. Ploile torențiale și șuvoaiele întâmpinate trebuiesc învinse. Adesea în plină coborâre, când concurentul e pe cale a atinge ținta, îi ese înaintea o viță, care îl obligă — dacă mai este posibil — să adune epava celei ce a fost o bicicletă.

Sosirea va avea loc la Paris.

Pe marginea sportului

SPORT PROFESIONIST

Am publicat rezultatul faimoasei curse pedestre Los Angelos—New-York. Dintre cei 54 concurenți sosiți numai primii 10 au beneficiat de diverse premii. Au mai rămas deci 44 cari au alergat „de pomană“. Faptul corespunde absolut realității. În definitiv cine i-a rugat să nu se claseze printre primii zece. Dar d. Pyle, marele om de afaceri, care a organizat cursa, a dovedit că posedă o inimă de aur, și, pentru a recompensa pe cei năpăstuiți le-a făcut o... propunere: să alerge un nou maraton de circa 42 klm. pe pista dela Madison Square și își vor împărți beneficiile.

Sunteți oboșiți... Ce este o alergare neînsemnată de 42 klm. față de o sumă eventuală de 5000 dolari (800.000 lei)?

Neorocii au efectuat această nouă cursă. Iată unde duce mercantilizarea sportului, caricaturizarea lui cea mai infidelă.

O. TEMPORA I

Marele campion ciclist Victor Linart a decis să-și construiască o vilă suntuoasă în Normandia, alegându-și pitorescul ținut Verneuil-sur-Avre.

Regionalii se felicită de apropiata sosire a celebrului sportsman, care este acum preocuparea de căpetenie a localnicilor. Toți se bucură ca la sosirea vechilor cavaleri.

În definitiv, Linart nu este și el un cavalier al pedalei?

Din pricina abundenței de materie, am fost nevoiți să amânăm, pentru numărul următor, atât continuarea nuvelei „EXTRAORDINARELE AVENTURI ALE SAVANTULUI SVANTE PERENIUS“, de Nic. Constantin, cât și sfârșitul nuvelei „OCNAȘUL“ de Morow.

Săptămâna sportivă

În patru centre din țară s'a ridicat cortina marelui probe naționale. Lupta cea mai înverșunată se desfășoară la Cluj, unde echipa băstinașă „România“ înfruntă teamul „Stăruinței“ din Oradea. Clujenii își adjuceacă aprigul duel cu 3—2 (2—2), de justeță.

La Galați, pe malurile Dunării albastre, „Olympia“ din București s'a întânit cu „D. V. A.“ din localitate. Bucureștenii, mai conștienți și dotați cu un stil remarcabil, elimină adversarul cu 4—2. Scorul indică deci o diferență mai puțin pronunțată, decât însă sau pronosticurile să se întrezărească.

În Capitala Basarabiei, singurul tărâm care a scăpat de sub teroarea cenzorilor, sportul, învederează multiplele resurse ale locuitorilor regiunii străjere dela Nistru. „Mihai Viteazul“, nume predestinat, înfrânge pe „Concordia“ din Iași cu scorul-record 9—1.

La Craiova, Șoimii-C.F.R. din Sibiu își adjuceacă disputa asupra lui Craiu Iovan cu 2—1.

În liniamente generale matchurile pentru campionat au dat rezultatele scontate. Ziua secundă a competițiunii va lăsa să se întrevadă pe finaliști, cari, după părerea noastră, dacă Banatul va perzista să reprezinte Timișoara, vor fi furnizați de „Olympia“ (București) și „România“ (Cluj).

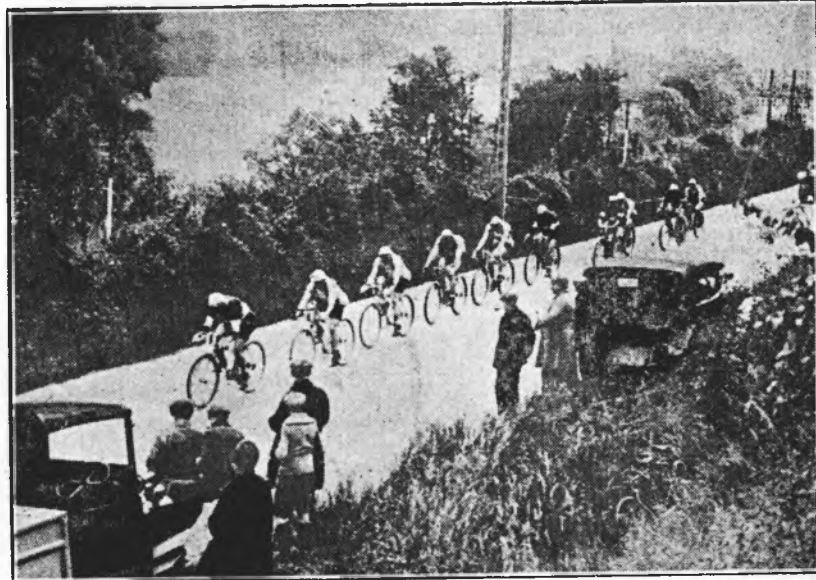
În partidă amicală „Chinezul“ dispune la Oradea de „C.A.O.“ cu 2—0.

Aletismul este practicat la Brașov și Cluj, cu ocazia unor manifestațiuni regionale. În general, se înregistrează performanțe slabe. Biro reușește totuși la Cluj a stabili un nou record național, la săritura în înălțime cu prăjina, realizând 3,50 m. La Brașov, echipa Olympia doboară recordul român la 4×400 m. ștafetă obținând 3 min. 50 sec. ^{8/10}.

Fondul olympic... Listele de subscripție lansate de Comitetul olympic Român nu dau încă rezultatul dorit. Sumele trebuiesc totuși adunate: se organizează un garden-party la club-house-ul „T. C. R.“

Se anunță o întâlnire internațională de box David (Franța) — Steinbach (Austria) la București.

a. v.

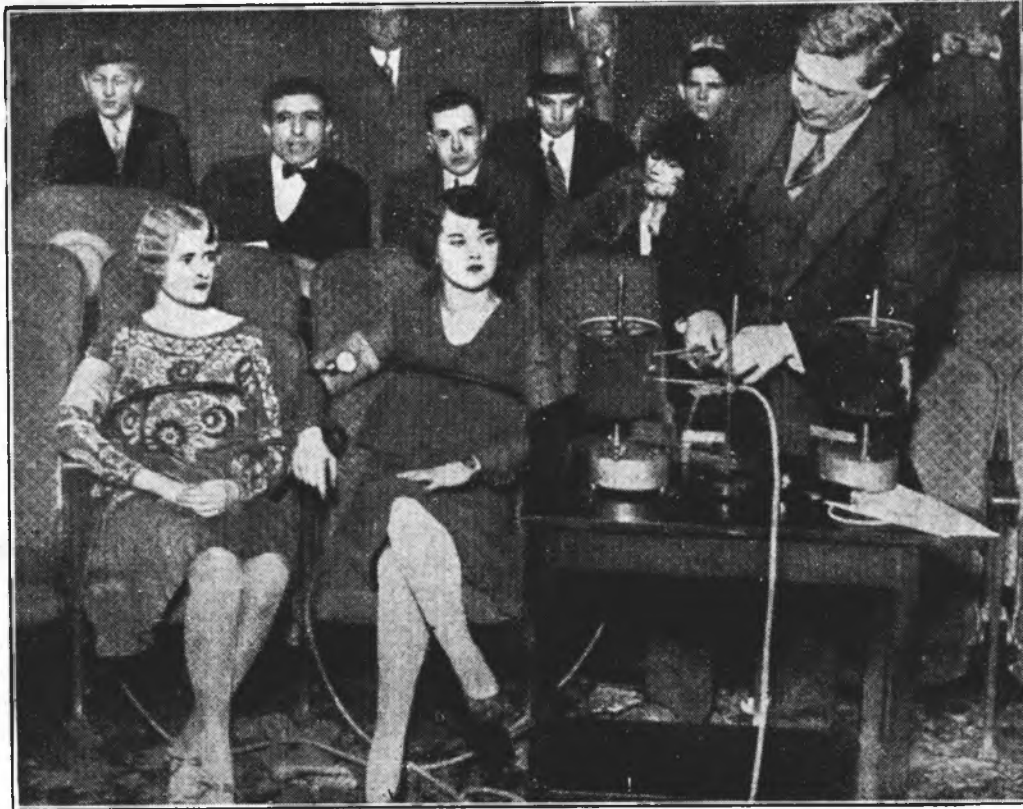

De la dreapta la stânga: cicliștii Frantz, Leducq și Dewaele, înainte de plecare.

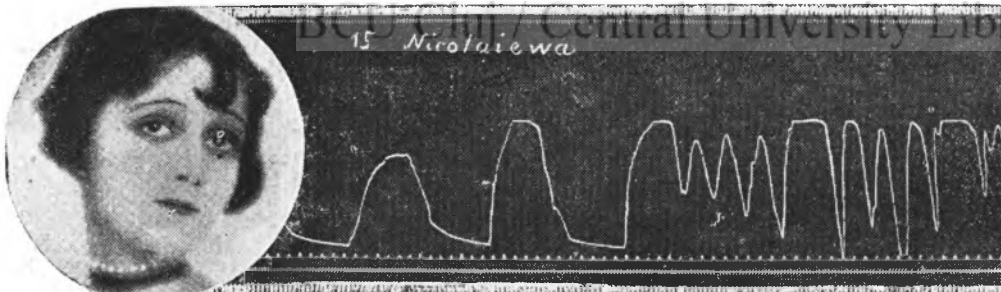
PE DRUM

Diagrama temperamentului O curbă care trădează simțământul

Regisorul de film, american, Fitzmaurice, se afla într-o zi la grea cumpănă: cui să încredințeze noul rol titular al filmului său, valemilor. Imediat după aceasta, s'a reprezentat în fața lor o scenă de dragoste realistă și în urmă alta în film. Curbele, în-

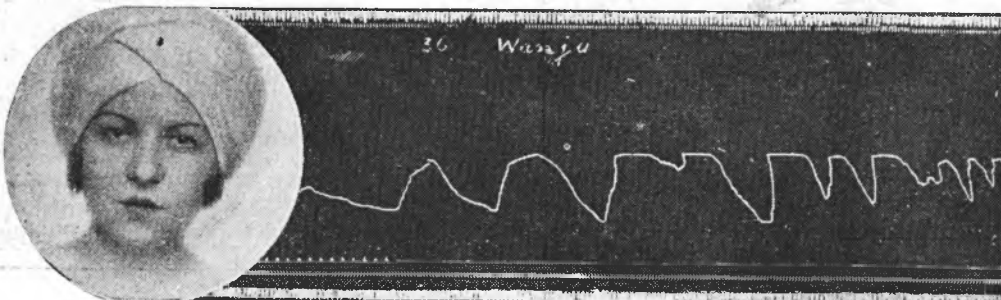
Prof. dr. William Marston, în vreme ce măsoară temperamentul, artistelor sale...

Eugenia Nicolaiewa. Înaintea Sărutului. Sărutul...

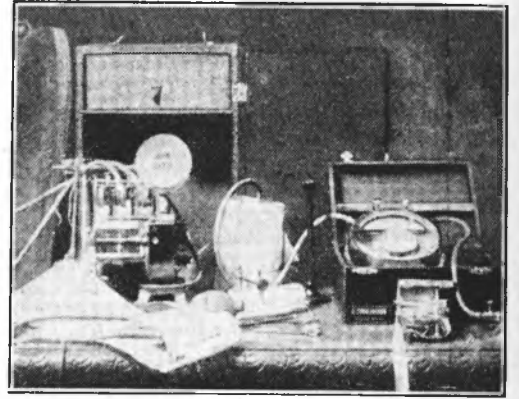
dintre două protagoniste de aceeași valoare? Una dintre protagoniste, Miss Rose Gollogher, era o blondină, pe când rivala ei, Miss Patsy O'Day era brună. Atrăgându-i atenția o publicație, într-o revistă americană, regisorul se adresează universității din Columbia, cu rugămintea să stabilească — prin mijloace științifice care dintre cele două doamne avea mai mult temperament, și care e mai potrivită pentru marea scenă de dragoste din filmul său.

Cunoscutul profesor psiholog dr. Morton, de la universitatea din Columbia supuse pe cele două doamne — cu ajutorul unui sphygmometru — la un examen de temperament, la care ele s'au supus de bună voie. În prezența unei serii de martori, s'a măsurat presiunea arterială și respirația ri-

IWA WANJA: Curba a rămas aproape regulată în tot timpul reprezentației. De-abia după aceea s'a putut observa oarecare emoție.

serise de aparat, la cele două femei, a arătat fără posibilitatea de îndoială, că oscilațiunile Miss-ei brune, Patsy O'Day, în momen-

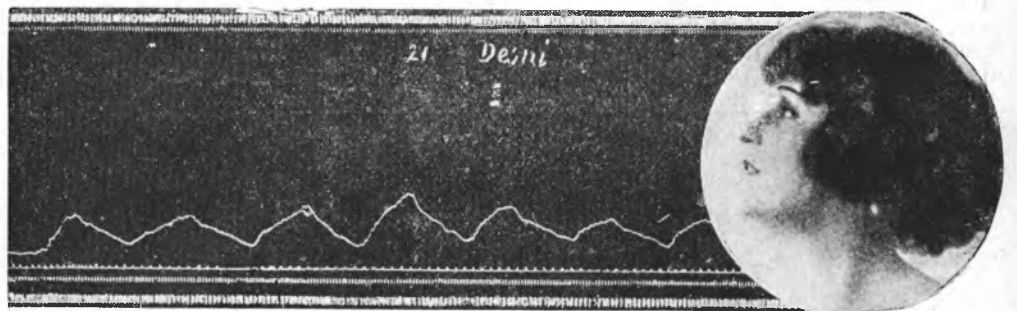
Aparatul se compune dintr'un poligraf care cu ajutorul unor cordoane de respirație (pneumografe) înseamnă pe hârtie curba respirației. Pentru măsurarea presiunii arteriale slujesc cele două sphygmometre, asemănătoare ceasornicelor.

tele mai furtunoase ale reprezentației, erau mai înalte, decât acele ale blondei Miss Rose Gollogher, care fu nevoită — în urma unei amuzante experiențe — să cedeze terenul.

Un instantaneu, în vreme ce aparatul lucrează

La Berlin s'a reluat experiența cu blonda Mary Kid și bruna M-me Eloile. Rezultatul —

Doamna Desni, în tot timpul reprezentației s'a gândit dacă rochia pe care o are la croitoreasă va fi gala pentru băi.

Xenia Desni.

în chip uimitor — a fost cu totul altul. Diagrama blondei Mary Kid întrecea în oscilațiuni pe aceea a potrivniciei ei brune.

Examenul acestora de temperament deschid perspective largi. Ele sunt înainte de toate un ajutor prețios pentru regisorul de film și directorul de teatru spre a constata talentele tinere. De ce oare să nu se recurgă și în domeniul artistic la aceste mijloace psihotehnice, care sunt folosite de multă vreme, în alte cariere? Căci între temperament și talent există o relațiune dintre cele mai strânse.

Dar perspective și mai neașteptate se oferă bărbaților, candidați la însurătoare. La ce să recurgem la horoscoape foarte nesigure și la grafologii imprecise, spre a cer-

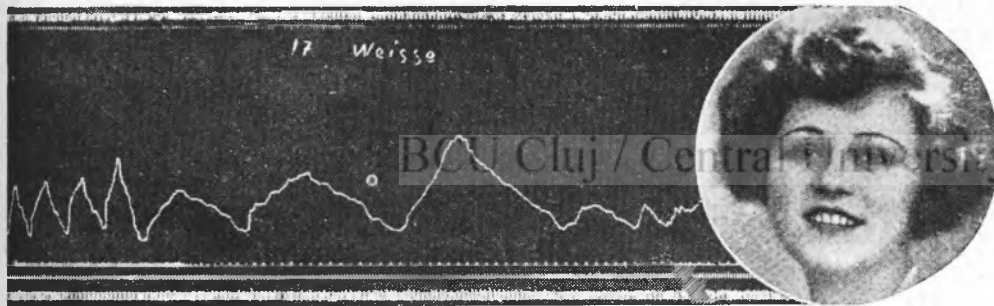
ceta dacă doi oameni se potrivesc la olaltă ? Mult mai ușor și mai simplu putem măsura temperamentele celor doi și constata dacă sunt asemănătoare sau nu.

Acolo unde acul înscrie culmea cea mai înaltă acolo va reacționa logodnica sau logodnicul..

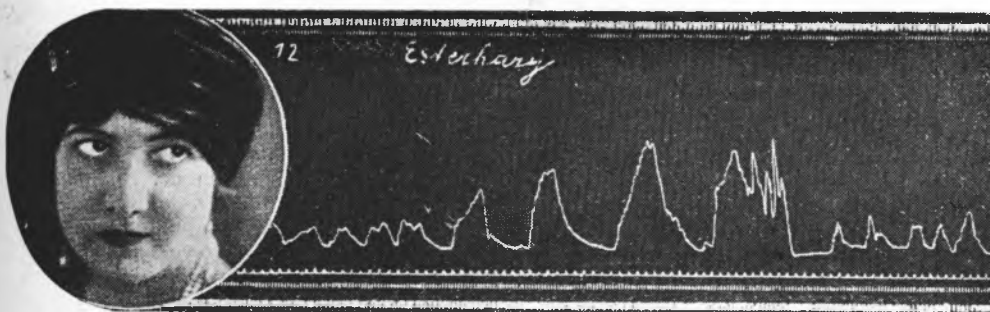
STELE CARE S'AU PRETAT MĂSURĂTORII TEMPERAMENTULUI :

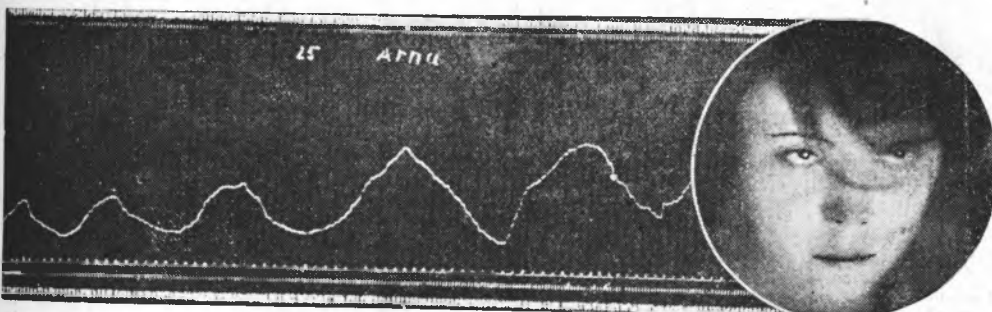
Ruth Weyher — Xenia Desni — Agnes Esterhazy — Hanni Weisse — Lissi Arne — Eugenia Nicolaicwa.

Pecchea apare pe ecran. Sărutarea. HANNI WEISSE

Contesa Esterhazy normal emoție puternică neliniște calmare

O curbă care dovedește emoție constantă Lissi Arne

CEL MAI RECENT CAVALER ENGLEZ

Regele Ofori Atta din Abrakwa (Coasta de aur africană) a sosit la Londra, spre a primi titlul de nobleță din partea regelui englez

Cum a cumpărat Rotschild o planetă?

Millionarul parizian Henri de Rotschild, care se știe că scrie piese de teatru sub numele de André Pascal, își va avea nu peste multă vreme teatrul său la Paris, în rue Pigalle.

Henri de Rotschild e unul din pușinii financiari, cari cu toate grijile lor de afaceri, și-a mai păstrat un pic de idealism în suflet.

Despre el se povestește următoarea delicioasă întâmplare.

La șaptesprezece ani, Rotschild a făcut prima lui tranzație de bani, și feul cum a făcut-o îi dovedește concepția idealistă.

Pe atunci s'a rugat de tatăl său să-i dea 80.000 franci, pentru a cumpăra un teren. Bătrânul baron de Rotschild era de părere, că trebuie să vie în ajutorul fiului său, atunci când este vorba să desvolte spiriul comercial al acestuia, și de aceea semnă numaidecât un cec pentru suma cerută, fără a-i cere alte amănunte.

Totuși trecând câțeva vreme și văzând că băiatul nu-i mai vorbește nimic de „terenul” cumpărat, ceru unei case de informațiuni, să facă o anchetă discretă. Și iată ce află: Fiul său nu cumpărase un teren, cine știe în ce parte pitorească a pământului nostru ci... o planetă, pe care o descoperise pe cer, un bătrân astronom. Acesta era sărac și Henri de Rotschild vroia mult să-l ajute dar nu știa cum. Și găsi într-o zi pretextul: îi cumpără pur și simplu planeta, descoperită de bătrânul astronom.

Soluțiile jocurilor pe-luna Mai

Bazaștia 10 puncte

Marel 10 puncte

Tabal 10 puncte

Joc de peșce

Răspundeți

1. E. a.
2. Sabinaus Julius
3. Jgl.
4. Cerasar
5. Aga
6. Botocudaș
7. Parcele
8. Saunderson
9. Akem
10. 42

Politecnu 10 puncte

Scritori Romani

Paralelatic

Urole

ICOSAR

Lista deslegărilor

Au intrunit numărul cel mai mare de puncte (85) și au obținut premiul de 1000 lei: **S. Mușat, București**; premiul de 500 lei: **T. Periețeanu, București**; premiul de 300 lei: **Ionel Ungureanu Cluj**.

S'a acordat câte o carte următorilor cari n'au avut decât 75 puncte: **Chicoș Constantin, Bârlad**; **Nuțica Roth, Bârlad**; **G. Papazol, București**; **Const. P. Horjea, Câmpina**; **Nicolae T. Nicolau, Focșani**; **L. G. Mircea, T. Severin** și **Irene D'y, București**.

- Alba-Iulia:** Marsa Ion 45.
- Alba-Daia Română:** Emil Bordog 50.
- Arad:** Iulia Ghițescu 70; Cimpoeșu Nicolae 65.
- Argeș:** I. Boncescu 55.
- Bacău:** Didina și St. Popovici 70; A. Z. Engelberg 60; Henri Robinsohn 55; Constantin Mardare 20.
- Bârlad:** Kitzler Naum și Rauchman Louis 70; B. Boteanu 60; Romi Cocoru 60; Semelia și Leon Binim 60.
- Brălla:** Aurora Bărbulescu 25; Lenușa A.

- nagosta 70; Emil Beschea 20; Panait Florian 70.
- Brașov:** Alex. Ivan și Andrei Ivan 60; Traian Mihăescu 50.
- Breaza de sus:** Virgil Ionescu 25.
- București:** Mișu Tevi 25; Ioan Zamfirescu 70.
- Buzău:** Lionel D'Alby 65; N. Cherassy 40.
- Caliacra:** M. Iorgulescu 40.
- Câmpina:** M. Drăgănuța 15; Z. Vichegg 55.
- Chișinău:** R. Ionescu 65.
- Constanța:** Dragalin V. 15.
- Craiova:** J. Rotaru 25; Gică Ionescu 70; B. Pisoschi 70.
- Drăgășani:** V. Mihutescu și Zoe Stănculescu 60.
- Focșani:** Matalin 20.
- Galați:** Iani și Elene Theodor 70; I. Popescu 60.
- Galați:** V. Grigoriu 70; V. Cazil 70; R. Nicolae și B. Gall 25.
- Giurgiu:** Alex. Căpsuneanu 70; N. Dumitrescu 70; Zisu 70.

- Ialomița:** M. Ionescu 15.
- Iași:** B. și V. Anghel 15; Emil Lanny 70.
- Ismail:** L. Șerbănescu 50.
- Mureș-Teaca:** Teodor Gonza 45.
- Năsăud:** Octavian Ruleanu 15.
- Odobesti:** Iacob Avram 70; Iosif Avram 70.
- Olt-Seaca:** Aristel Cariliti 65.
- Ploești:** M. Marcusohn 20; I. Duțu 60.
- R.-Sărat:** F. D. Gau 50.
- R.-Vâlcea:** Constantin J. 60; Arghir Brătianu 70; Gr. Bordea 65.
- Severin:** Sab. Oprea 25.
- Sibiu:** I. Dubrota 15.
- Sighișoara:** Cutoiu Vasile 65.
- Silistra:** Erich Sigurt Gabe 20.
- Târgoviște:** Vasilescu D-tru 60.
- Tg.-Jiu:** Stănculescu Adrian 65.
- Tg.-Ocna:** Isidor și Mauriciu Herșcovici 60; Leonida G. 30; Clarice și Sophie Herșcovici 60.
- Telorman:** Mitică Popescu 65.
- T. Severin:** Virgil Puicea 60.
- Tulcea:** Andrei Sandu 50.

Măgarii și alegerile prezidențiale din America

În Ianuarie 1929 va avea loc alegerea unui nou președinte al Statelor Unite. Cele două mari partide americane, cel republican și cel democrat proced acum la numirea candidaților.

Partidul republican și-l'a ales în persoana d-lui Herbert Hoover. Democrații își vor numi pe al lor, printr'un congres, ce se va ține la Houston.

Delegația democrată va intra în acel oraș călare pe... măgari.

Ideia a pornit de acolo, fiindcă măgarul fiind un animal încăpățânat el a fost ales drept mascotă a acestui partid.

Un impresar foarte șiret a și cumpărat mai mulți măgari, pe cari îi va închiria în ziua hotărâtă delegației democratice. Animalele au fost transportate la Houston, cu un tren special.

Tocmeală

— „Doctorul mi-a spus că trebuie să plec o lună de zile la băi.”
— „Cu timpurile astea grele n'ar fi destul o rochie nouă?”

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere”

Garanția cea mai deplină

o oferă renumele excelent al firmei

I. TRISKA

existență de 58 ani, cel mai vestit depozit al branșei

Reprezentantul general al cunoscutei mărci „Förster”

Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

Jocurile Realității

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Concursul de jocuri al revistei „Realitatea Ilustrată”

Condițiuni

După cum am anunțat, în numărul trecut al revistei noastre, instituim un concurs pentru jocul cel mai frumos, alcătuit de celitori.

Se admit exclusiv jocurile menționate în numărul 23 al „Realității Ilustrate” și dăm concurenților un răgaz de o lună de zile pentru compunerea și trimiterea lui.

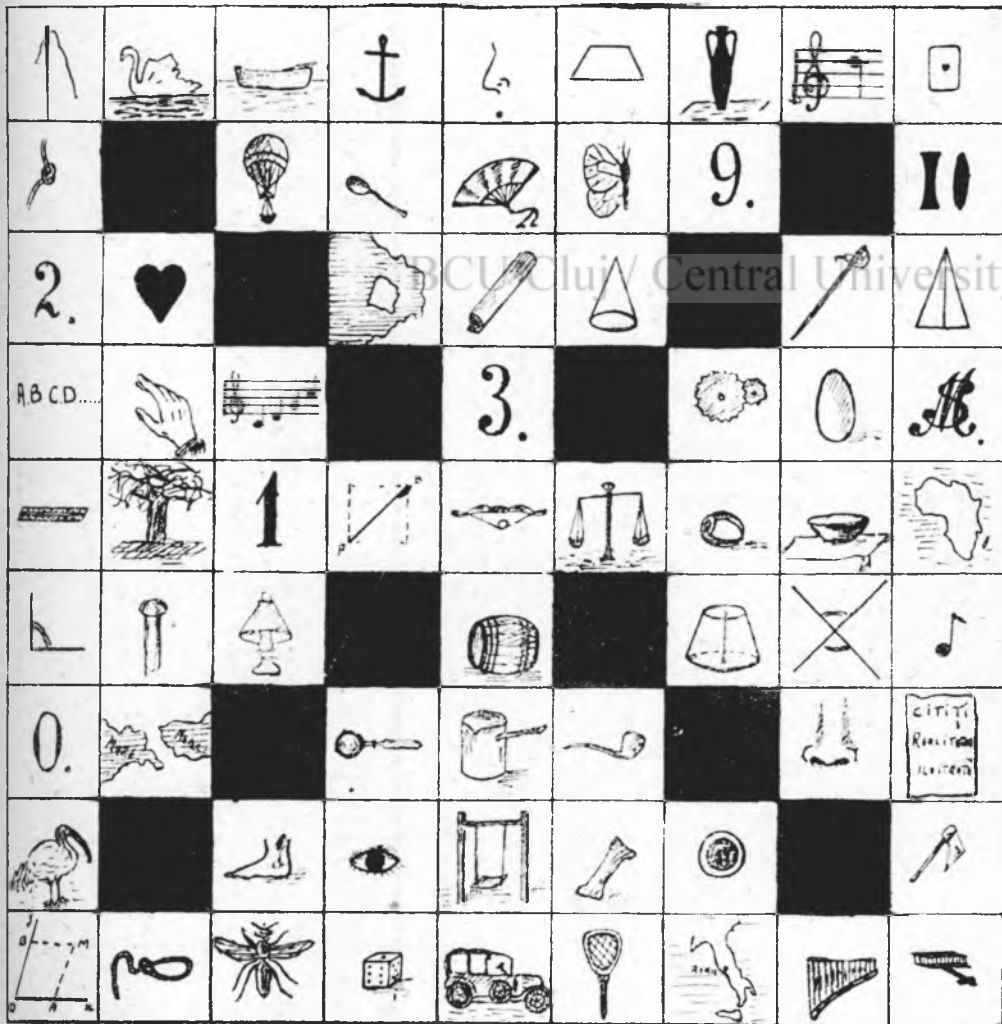
Jocurile pentru concurs vor fi primite până în ziua de 1 August cor. Concurenții vor însemna pe plic „pentru concursul de jocuri”

Vom premia cele mai bune și mai frumoase zece jocuri. Vor avea întâietate jocurile care prezintă ceva nou din punct de vedere distractiv, care sunt mai bine alcătuite, care cuprind cuvinte curat românești și sunt și frumos desenate (jocuri de silabe și cuvinte încrucișate ilustrate, rebursuri, etc.)

Rezultatul concursului se va publica în ziua de 10 August și redacția își rezervă dreptul de a publica și jocuri dintre cele care eventual n'au fost premiate.

Joc No. 1 de cuvinte încrucișate ilustrate

(10 puncte) de CONST. MASSU

În mod analog ca în jocurile de cuvinte încrucișate simple, fiecare pătrățel, corespunde primei litere dintr'un cuvânt, care de data aceasta nu mai are nevoie să fie explicat, fiind reprezentat prin imagini.

Joc No. 2 cuvinte sinonime

(10 puncte) de CONST. MASSU

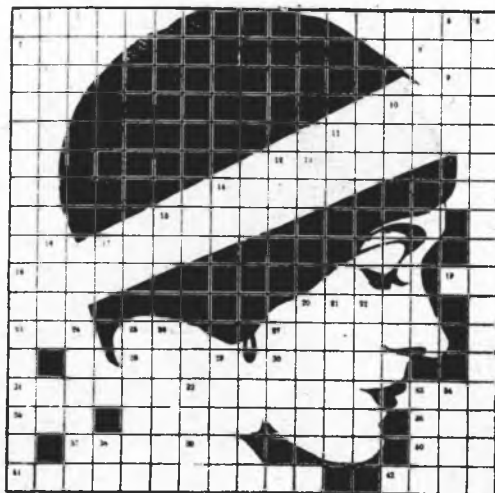
Se dau următoarele cuvinte: mușchiulos-afățî-bizar-unit-greșeli - șansă - pedanți - stricate.

Să se găsească sinonimele lor, așa încât,

inițialele acestora citite de sus în jos, să dea un cuvânt, iar finalele citite tot de sus în jos, să dea sinonimul lui.

Joc No. 3

Cuvinte încrucișate ilustrate
(10 puncte) de Massu Const.

Orizontal: 1) Loc de întrunire; 4) Podiș în Asia; 7) Balaur; 8) Interjecție; 9) Plantă; 10) Rob; 11) Localitate în Italia; 12) Planetă; 14) Impărat german; 15) Broască la uși (Tr.); 17) Div. de timp; 18) Elimin; 19) Pronume; 20) Întărit; 23) Nume feminin; 24) Conjecție; 27) Oraș în România; 28) Urbe; 30) Subiect de tratat; 31) Binecuvântare; 33) Ștefă de lână fină; 35) În acest loc; 36) Personaj Mitologic; 37) Onestă (fig); 40) Ivi; 41) Succesiunile pe tron; 42) Măsură.

Vertical: 1) Localitate în Franța; 2) A uni; 3) Pronume; 5) Vechiul nume al Troiei; 6) Localitate în Franța; 10) 2 litere din Dig; 11) Propoziție; 12) Notă muzicală; 13) Literă grecească; 14) Conjecție; 15) Ochiu de lanț; 16) Cavalier german; 17) Animal; 20) Carieră; 21) Castron de tinichea la soldați; 22) Munte în Creta; 24) Plante; 25) Șovăeli; 26) Ațățat; 27) La joc de cărți; 29) Culcuș; 33) Spiță (Mold.); 34) Prepoziție; 38) Jilav.

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 și 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători, primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”
revistă săptămânală

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg Lei 300
Pe o jumătate de an „ 170
Pe trei luni „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America 65
Jugoslavia și Cehoslovacia . . . lei 500

Sub direcțiunea unui comitet
Secretar de redacție N. Constantin

REALITATEA

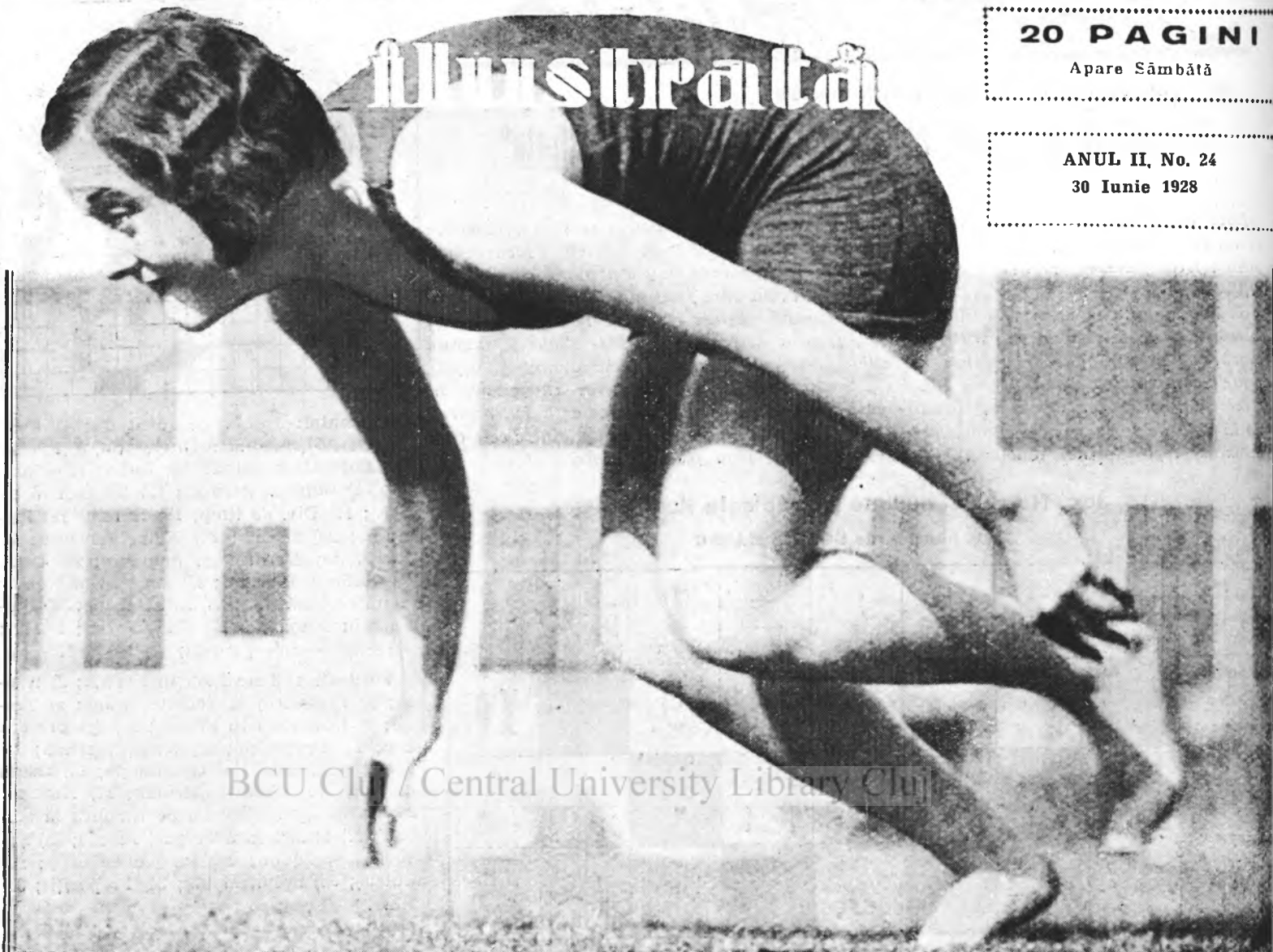
ilustrată

20 PAGINI

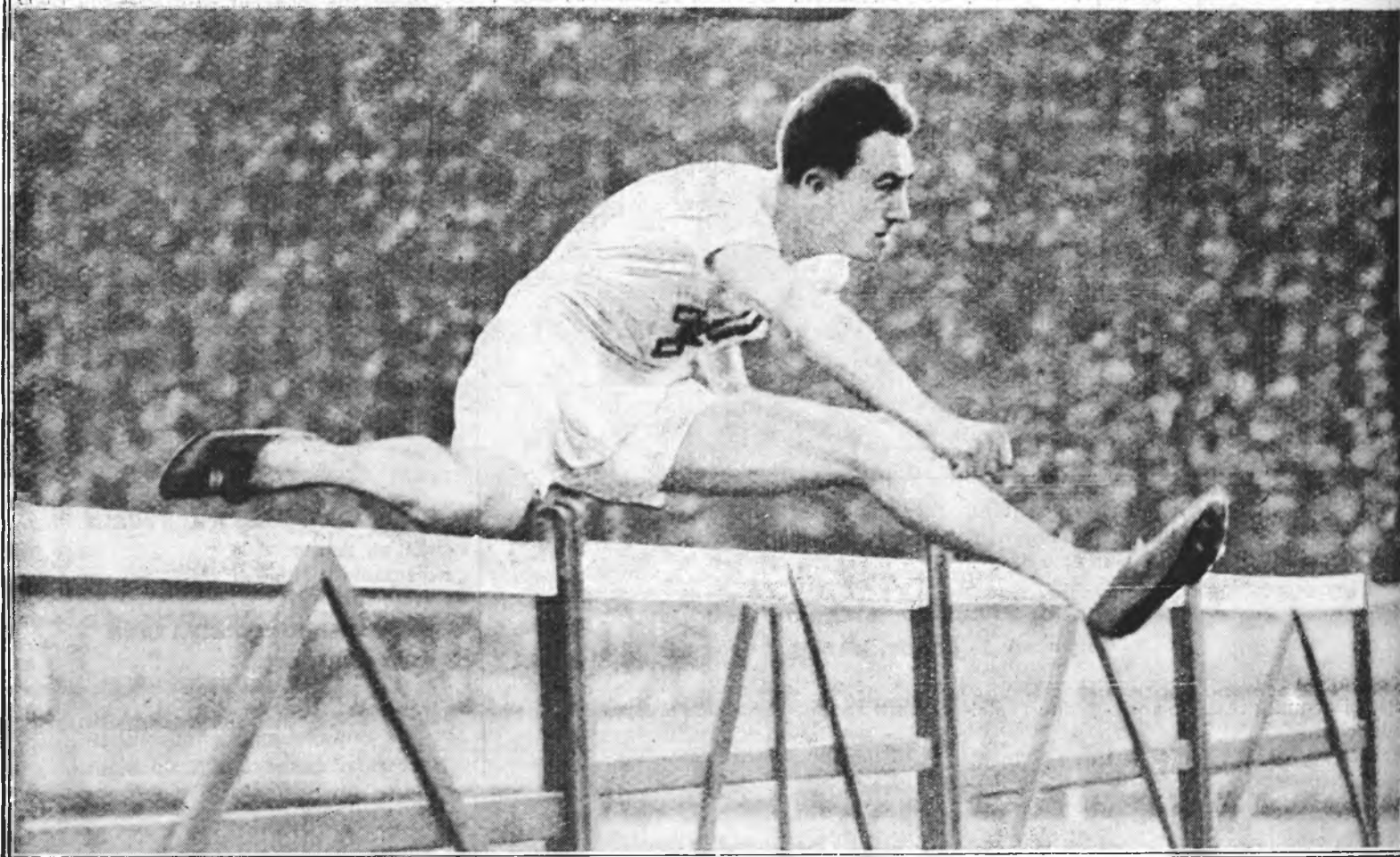
Apare Sâmbătă

ANUL II, No. 24

30 Iunie 1928

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Artă și sport